

எமது கோசுர்...

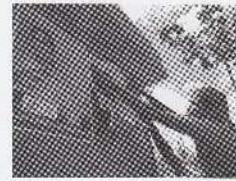
கோசுர் சத்தின் பத்தாவது குரலாக இவ்விதம் வெளிவருகின்றது. சமகாலத்தில் இடம்பெறுகின்ற விடயங்களுக்கு கோசுர் முன்னுரிமை கொடுக்கின்றது. அந்தவகையில் இவ்விதம் வடமாகாண சபைத் தேர்தல் தொடர்பான விடயங்களைக் கவனத்தில் கொள்கின்றது.

இருபத்தைந்து வருடங்களுக்குப் பின்னர் வடமாகாணத்தில் இடம்பெற்ற குறிப்பிட்ட தேர்தலானது அனைவராலும் கூறந்து அவதானிக்கப்படுகின்ற விடயமாக அமைந்துள்ளது. ஏனெனில் யுத்தமும் அதனோடு தொடர்புட்ட இப்பெயர்வுகள், உயிர் அழிவுகள், சொத்தழிவுகள் மற்றும் மீர்க்குடியேற்றும் போன்ற நிகழ்வுகளுக்குப் பின்னர் அரசியல் நிதியில் இடம்பெறுகின்ற ஓர் மாற்றும் ஆகையால் இத்தேர்தல் முக்கியமாகின்றது.

வடமாகாண சபைத் தேர்தலில் வழமைபோல் பெண்கள் சிலருக்கே தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமையும் அதில் ஒருவர் அமோக வெற்றியைப் பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. எந்தவொரு அரசியற் கட்சியும் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்குப் பெண்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் விதத்தை மிகச் சொற்பாககவே வழங்கி வருகின்றது. ஆணாதிக்க அரசியற் களத்தில் வேட்புமலுத் தாக்கல் செய்த காலம் தொடக்கம் தேர்தல் முடியும் வரை பெண் அரசியல்வாதிகள் பலவாறான சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்தே தேர்தலைச் சந்திக்கின்றனர். அந்தவகையில் வடமாகாணசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு முதலமைச்சர் வேட்பாளருக்கு அடுத்தபடியாக அதிகளவு வாக்குகளைத் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பின் பெண் வேட்பாளர் அனந்தி சசிதரன் பெற்றமை யுத்தத்தின் பின்னரான பெண்களது அரசியற் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தினையும் இன்றியமையாமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

இருப்பினும், ஆண்களுக்கே உரியதாக ஆண்களால் மாற்றப்பட்டுள்ள அரசியற் களத்தில் பெண்களது பிரவேசம் மற்றும் அவர்களது இருப்பத் தொடர்பாக அதிகளவு அக்கறை செலுத்த வேண்டியிருப்பதுடன், ஆணாதிக்க அரசியற் களத்தில் பெண் அரசியல்வாதி களது வருகையை ஊக்குவிக்க வேண்டியமை இன்றியமையாததாகின்றது. அத்துடன் இவ்விதம் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மற்றும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட, காணாமல்போன தங்களது குடும்ப அங்கத்தவர்களைத் தேடி அலைந்து போராடும் பெண்களைக் கொள்ளவெப்படுத்துகின்றது.

ஆசிரியை

வடமாகாணசபைத் தேர்தலும் நல்லா' ஸிக்கான வெண்களது பங்களிப்பும்

2

வடமாகாண சபைத் தேர்தலும் பெண்களது பிரவேசமும்

11

காணாமற் போனோர் குடும்பங்களின் ஜில்கள்

19

ISSN: 2012-8933

ஆசிரியை

குகநிதி குணச்சந்திரன்

சஞ்சிகை வடிவமைப்பு
வேலாயுதம் ஜெயச்சித்திரா

சித் திரங்கள்

மாணவர்கள் சிலரது குழுச் செயற்பாடு

வெளியிடு
பெண்கள் செயற்பாட்டு வளையமைப்பு

வெளியிடு

பெண்கள் செயற்பாட்டு வளையமைப்பு
8/3, 202, W.A. Silva Mawathe, Colombo 06, Sri Lanka.
Email: trown2010@gmail.com

Women Action Network

வடமாகாணசபைத் தேர்தலும் நல்லாட்சீக்கான பெண்களது பங்களிப்பும்

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணசபை என்பது இலங்கையின் அரசியல் நிர்வாக அலகுகளுள் ஒன்றாக இருந்தது. இது இலங்கையின் மாகாண அலகுகளாக இருந்த வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களை இணைத்து உருவாக்கப்பட்ட, வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களை நிர்வகிப்பதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட நிர்வாக அலகாகும் இது 1988 மார்கழி 10 இல் நடைபெற்ற மாகாண சபைக்கான தேர்தலில் இருந்து அமுல் படுத்தப்பட்டது. அதன் முதலாவது முதலமைச்சராக திரு. வரதராஜப் பெருமாள் தெரிவானார். அவர் தனது தீர்மானத்தின்படி தனிச்சையாக வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தை இணைந்த தனி அலகு எனப் பிரகடனப்படுத்தினார்.

இதன் பின்னர் மாகாண சபையை மத்திய அரசு கலைத்துதோடு வடக்கிழக்கு மாகாணத்தை தமது நேர்ச்சு கண்காணிப்பின் கீழ் கொண்டு வைத்து, ஆனநார்

ஒருவரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் செயற்படுத்தியது. அதன் பின்னர் தேர்தல் நடாத்தப்படவில்லை. 2006 ஆண்டு உச்ச நீதிமன்றத்தினால் வடக்குக் கிழக்கு இணைவான மாகாணங்களாக இருந்தமையானது சட்டத் திற்கு முரணானது எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களின் இணைவானது 1987 ஆம் ஆண்டு இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் 13 ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் 42 ஆம் இலக்க சட்டத்தின் பிரகாரம் உருவாக்கப்பட்டது.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள் பிரிக்கப்பட்டதன் பின்னர் கிழக்கு மாகாணத்தில் 2008 இல் முதலாவது மாகாணசபைத் தேர்தலும் 2012 இல் இரண்டாவது தேர்தலும் இடம்பெற்றது.

நூலசக்தி ஸ்ரீதரன் தேர்தல் பிரசாரத்தின் போது

மேற்கூறப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்ட மாகாணசபை முறைமைக் கான தேர்தலானது வடக் கிலே யுத்தத்திற்குப் பின்னர் தற்போதே முதன் முறையாக இடம் பெற்றது. போர் மற்றும் போருடன் இணைந்தவாறான செயற்பாடுகளால் இடம் பெற்ற வன் முறைகள், இடப் பெயர் வுகள் மற்றும் அபிவிகளிற்குப் பின்னர் மினோழுவதற்காகப் போராடும் சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் குறிப்பிட தேர்தலை மிகவும் எதிர்பார்ப்புடன் நோக்கின. குறிப்பாக பெருமளவிலான உயிர்களை இழந்த சமூகமாகத் தமிழ்ச் சமூகம் தற்போது காணப்படுகிறது. அதேபோலவே கிட்டத்தட்ட இரு தசாப்தங்களாக உடைமைகளைத் தொலைத்து இடம்பெயர்ந்து அகதி முத்திரை குத்தப்பட்டு இன்னமும் பல இடங்களில் நிரந்தர இடமின்றி வார்க்கின்ற மூஸ்லிம் சமூகமும் தமது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்திற்கான வழியாக இத்தேர்தலைக் கருதியது.

போருக்குப் பிற்பட்ட மீள் அபிவிருத்திக் காலகட்டம் என்று சொல்லப்படுகின்ற இக்காலப்பகுதியில் பெண்கள் தொடர்பான சிந்தனைகள் மற்றும் ஆக்குப்புவரமான செயற்பாடுகள் வலுவற்றுவையாககவே உள்ளன. நாளைக்கு நாள் பெருகிச் செல்கின்ற பெண்கள் மற்றும் சிறு பெண்பின்னைகள் மீதான வன்செயல்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். போருக்குப் பின்னரான குழலில் வாழுகின்ற குறிப்பாக வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த சகல பெண்களும் யுத்தத்தின் விளைவையும், இனநெருக்கடியின் விளைவையும் எதிர்கொள்கின்றனர். ஜனநாயகம் என்ற சொல் உள்ளடக்கியுள்ள தூர்ப்பரியத்தை இல்லாது செய்கின்ற செயற்பாடுகள் திட்டமிட்டுக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ளன.

இராணுவ மயமாக்கத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டவாறான செயல்களின் வாயிலாக உரிமை மறுப்புகள் வெளிப்படையாகவே நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அதன் விளைவாக மனிதாபிமானமற்று மனித உரிமை மிற்கள் இடம்பெறுகின்றுமையை அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் வெளிச்சமிட்டுக்காட்டுகின்றன. வெளிவேரியா என்ற கிராமத்தில் நிலத்தடி நீர் மாசுடைவதைத் தடுக்கும்படியும், சுத்தமான நீர் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்துமாறும் கோரி மக்கள் அண்மையில் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். தன்னிர் கேட்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்த மக்களுக்கு கிடைத்தது துப்பாக்கி வேட்டுக்களே! கூடி நின்று குழப்பம் விளைவித்தனர் எனக் கூறி மக்களைக் கலைப்பதற்கு இராணுவத்தினர் வரவழைக்கப்பட்டனர். ஆர்ப்பாட்டம் செய்தவர்களைக் கலைப்பதற்கு இராணுவம் எடுத்த நடவடிக்கையில் முதலில் பலியாகியது பதினாறு வயது மாணவன் ஒருவனே. மக்களின் ஜனநாயகர்தியான போராட்டத்தை இராணுவம் கொடுருமாக அடக்கிய இந்நிகழ்ச்சி இலங்கையில் மிகவும் சீர்குலைந்து வரும் ஜனநாயக விழுமியங்களின் அடையாளமாகப் பலராலும் விமர்சிக்கப்படுகிறது.

தனி நபர் ஒருவர் தனது விருப்பத்திற்கமைய சுதந்திரமாக மதவழிபாட்டைப் பின்பற்றுவதற்குக் கூட தற்காலத்தில் உரிமை இன்றிப் போகின்றது. சிறுபான்மை மதத்தவர்களது மத ஸ்தலங்கள் மீதான தாக்குதல்கள் மற்றும் திருட்டுச் செயல்கள் என்பன இலங் கையில் மத சுதந் திரித் தைக் கேள்விக்குட்டபடுத்துகின்றன. பெண்கள் தமது விருப்பத்திற்கு அமைவாக ஆடை அணிவதைக் கூட மதவாதரும் அதனோடு இணைந்த ஆணாதிக்கரும் வரையறை விதிக்கின்றன. போருக்குப் பிற்பட்ட இலங்கையில் சிறுபான்மை சமூகத்தின் உரிமைகளைப் பறிப்பதற்கு வன் முறைக் கலாசாரத்தைக் கையிலெலுத்துள்ள சில புதிய குழுக்களின் வருகையானது அச்சமூட்டுவதாகவே உள்ளது.

அண்மையில் இலங்கைக்கு விஜூயம் மேற்கொண்ட ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள்

நூலசக்தி ஸ்ரீதரன் தேர்தல் பிரசாரத்தின் போது

அனந்தி சுதீரன் வடக்கில் இடம்பெறுகின்ற காணி சலீகரிப்புக்கு எதிரான போராட்டத்தில்

ஆணையாளர் நவநீதம்பிள்ளை அவர்கள் இலங்கை அரசின் நிலைப்பாடு பற்றிக் கருத்துக் கூறும் போது “இலங்கை அரசாங் கத் தின் கொள்கைகள் ஆபத் தானவை என்றும், இலங்கை அரசு ஏதோச் சகரமான வழியில் செல்வதாகவும், இந்நிலையில் மறைமுகமான முறையில் பொதுமக்கள் தொந்தரவுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர்” எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இனவாதமும் மதவாதமும் இணைந்து கோலோச்சுகின்ற இத்தருணத்தில் இடம்பெற்றுள்ள வடமாகாண சபைத் தேர்தலினை ஜனநாயகத்தை நாடுகின்ற பெண்களுக்கு அவர்களது அரசியல் அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும் மிகவும் தக்க தருணமாகவே கொள்ளல் வேண்டும். ஒரு நாட்டின் பிரஜைகள் என்ற வகையில் ஜனநாயக விழுமியங்களைக் கடைப்பிடிக்கும், ஜனநாயக விழுமியங்களை உருவாக்கும் உரிமை பெண்களுக்கு உண்டு. இதற்கும் மேலாக பெண்களது சம உரிமை, பெண்கள் வலுவடைதல், பெண்கள் தீர்மானம் எடுத்தல், பெண்கள் முன்னேற்றம், தொழில் வாய்ப்பு, அரசியல் அந்தஸ்து, பெண் கள் சிறுமிகளுக்கான பாதுகாப்பு முதலியவை எப்போது சாத்தியமாகுமெனில் நாட்டிலே நல்லாட்சி நிலவுவதோடு அங்கு ஜனநாயகக் கோட்பாடுகள் வலுவாகும் போதே ஜனநாயக ஆட்சிமுறை சாத்தியமாகும்.

இவ்வாறான குழலில் இடம்பெற்ற வடமாகாண சபைத் தேர்தலில் பெண் வேட்பாளர்கள் சிலரும் போட்டியிட்டனர். இதிலே அவதானிக்கப்பட வேண்டிய விடயம் என்னவெனில் பதின்மூன்று பெண்கள் சுயேட்சையாக இந்தத் தேர்தலில் போட்டியிட்டமையாகும். ஆனாலும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, ஜக்கிய தேசியக்கட்சி போன்ற எதிர்கட்சிகளும் ஜக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு

போன்ற பிரதான கட்சிகள் பெண்களுக்கு அரசியலில் பங்கேற்கும் வாய்ப்பினைக் கொடுப்பது குறைவாகும்.

வழமைபோலவே இம்முறையும் வேட்பாளர் தெரிவின் போது ஒரிரு பெண்களே இடம் பிடித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பான்மையான பெண்கள் வாக்காளர்களாக இருக்கின்ற இத்தருணத்தில் கூட வேட்பாளர் தெரிவில் ஆண்களே பெரும்பான்மை இடத் தில் இருக்கின்றனர். பெண் களது தலைமைத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அரசியலில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கு பிரதான கட்சிகள் அதிகளவில் முன்வருவதில்லை.

யுத்தத்திற்குப் பின்னர் பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்கள் அதிகரித்து உள்ளதாகத் தகவல்கள் தெரிவித்த போதும் பெண்களது பொருளாதார மற்றும் அரசியற் பலத்தை பலப்படுத்தக் கூடியவாறான முனைப்பில் எக்கட்சியினரும் செயற்படவில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

அனந்தி சுதீரன் வடமாகாணசபைத் தேர்தல் வெற்றியின் பின்பு - 2013

இம்முறை வேட்பாளர் படியவில் இடம்பிடித்து தேர்தலில் போட்டியிட்ட பெண்கள் எதிர்காலத்தில் தமது அரசியல் யயனத்தை எவ்வாறு கொண்டு செல்லப் போகின்றார்கள் என்பதனைப் பொறுத்திருந்தே பார்த்தல் வேண்டும். அவர்களில் சிலர் யுத்தத்தால் நேருப்பாகப் பாதிப்படவேந்தும், மிகவும் வேதனைக்குரிய இழப்புகளைத் தமது வாழ் க்கையிலே அனுபவித்ததோடு, அவ்வாறான இழப்புகள் இனிமேல் எவருக்கும் குறிப்பாகப் பெண்களுக்கு இடம்பெறக் கூடாது என்ற வகையில் செயற்பட முன்வந்திருந்தனர். எத் தகைய சூழலிலும் பெண் களின் குரல் ஜனநாயகத்தையும் உரிமைகளையும் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறது என்பதற்கு நடந்து முடிந்த மாகாண

சபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட குறிப்பிட்ட இப்பெண்களுது வருகையானது உணர்த்துகின்றது.

குறிப்பிட்ட மாகாண சபையில் ஜக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியில் போட்டியிட்ட வேட்பாளரான ஞானசக்தி ஸ்ரீதரன் அவர்கள் கூறும் போது “நான் 25 வருடங்களுக்கு முன்பே இணைந்த வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபையில் இடம்பெற்ற ஒரேயொரு பெண் உறுப்பினர். அக்காலத்தில் இடம்பெற்ற நெருக்கடியான சூழிலில் பெண் என்ற வகையில் பலவாறான அழுத் தங்களை எதிர்கொண்டேன். மறைந்து வாழவேண்டியும் ஒரு கட்டத்தில் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் எனக்கு ஏற்பட்டது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அரசியலில் பெண்கள் எனும் போது அங்கு வெற்றிடம் ஒன்று இருப்பதை என்னால் காண முடிகின்றது.

அன்றைய காலத்தில் இருந்த அமைப்புகள் பலவாறான விதத்தில் தடைகளையும் நிர்ப்பந்தங்களையும் விதித்தன. சுயமாகச் செயலாற்ற முடியாத சூழல் காணப்பட்டது. சமூகத்துடன் இணைந்து இருக்க முடியாத தற்பாக்கியம் நிலவியது. வீட்டில் முரண்பாடு காணப்பட்டது. குடும்பத்தில் பெண்கள் அரசியலில் பங்குகொள்வதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. திருமணம் முடிப்பது என்பது இலகுவாக இருக்கவில்லை. மறைந்து வாழ வேண்டிய அச்சமான பின்னணியிலேயே அரசியலில் ஈடுபட முடிந்தது.

விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பில் கூட பெண்கள் நிலை பற்றிப் பார்க்கும் போது சில சிந்தனைகளில் மாத்திரம் மாற்றம் இருந்தாலும் அங்கும் தலைவர்களுது (ஆண்கள்) கருத்தையே பெண்களும் கேட்பது போன்ற சூழல் இருந்துள்ளது. ஆகவே, சுயாதீஸமாகப் பெண்கள் தமது கருத்துகளை வெளியிடுவதற்கு தளம்

“

**விடுதலைப் புலிகள்
அமைப்பில் கூட
பெண்கள் நிலை பற்றிப்
பார்க்கும் போது சில
சிந்தனைகளில் மாத்திரம்
மாற்றம் இருந்தாலும்
அங்கும் தலைவர்களது
(ஆண்கள்) கருத்தையே
பெண்களும் கேட்பது
போன்ற சூழல்
இருந்துள்ளது**

”

வடமாகாண சபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட வேணுகோபால் சீதாஞ்சலி

இருக்கவில்லை. இடம்பெற்றது இந்தியாவில் வாழ்ந்த காலத்தில் அங்கு கூட சுதந்திரமாக எழுத முடியாதிருந்தது. பாதுகாப்புப் பிரச்சினை காரணமாக கருத்துகள் அமிழ்ந்து போனது.

தற்போது கூட ஓரிரு பெண்களே பிரதான கட்சிகளில் தேர்தலில் நிற்கின்றார்கள். 56-57 வீதம் பெண்கள் நாட்டில் வாக்குப் பலத்துடன் இருக்கும் போது பிரதான கட்சிகளில் கூடப் பெண் வேட்பாளர்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு பேர் மாத்திரமே இடம்பெற்றுள்ளனர். பிரசார நடவடிக்கைக்குச் செல்லும் போது அங்கு வரும் சனத்தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் பெண்களாகவே உள்ளனர். ஆகவே பெண்களது அடிப்படையான ஐனநாயக உரிமைகள் மற்றும் பொருளாதார பலத்தை நிலைநாட்ட அரசியலில் பெண்களது பிரதிநிதித்துவம் போதாது. கட்டாயமாக 33 வீதத்திற்குப் பெண்களது பங்களிப்புத் தேவை என்ற ரீதியிலேயே பெண்களது பிரதிநிதித்துவம் இன்று அமைகின்றது”.

அரசியலில் தனது ஈடுபாடு தொடர்பாக ஞானசக்தி ஸ்ரீதரன் அவர்கள் மேலும் கூறும்போது “நோர்ச்சியாக பெண்கள் அரசியலுக்கு வரவேணும். தீர்மானம் எடுக்கும் தளத்திற்குப் பெண்கள் செல்லுதல் வேண்டும். பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் அரசியலில் கூட வேணும் என்பது எனது முதலாவது நோக்கமாகும். அடுத்தது சமூக பொருளாதார ரீதியில் பால்நிலை சமத்துவத்தைப் பேணுதல் அவசியமாகும். அப்போது தான் சமூகம் வளர்ச்சியடைந்த சமூகமாக இருக்கும்.

பெண்களுக்குரிய பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தல் இன்றியமையாதது. 40000 இற்கும்

பெண்கள் தேர்தல் பிரசாரத்தின் போது

அதிகமான பெண் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் உள்ளன. அவர்களில் பலர் இன்னமும் மன அழுத்தத்தில் இருந்து மீளாவில்லை. சிலர் தன்னம்பிக்கையுடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பெரும்பாலான பொருளாதார பலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு வேண்டிய கடப்பாடு உள்ளது. இவற்றோடு மிக முக்கியமான விடயம் என்னவெனில், பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் சமுகத்தோடு இணைந்து வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்தல் வேண்டும். முன்னாள் போராளிகள் உட்பட கணவனை இழந்த பெண்கள் பலரையும் சமூகம் அங்கீரிக்க வேண்டும். அவர்கள் சுபீசமாக வாழ்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கல் வேண்டும்.” எனக் குறிப்பிட்டார்.

தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பின் வேட்பாளர் அனந்தி சசிதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வடமாகாணசபைத் தேர்தலில் வெற்றியீடிய ஒருவர். அவர் பெண் என்ற ரீதியில் தனது நிலைப்பாடு பற்றிக் கூறுகையில் “நான் மாகாணசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. போலில் ஈண்டைந்து காணாயல் போன உறவுகளுக்காகவும், சிறைகளிலே பல காலமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் அரசியல் கைத்தினது விடுதலைக்காகவும், தற்போது மிகவும் அதிகரித்துள்ள பெண் கள் மற்றும் சிறுவர் களுக்காக கெதிரான வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்ளவும், அத் தோடு பெண் களது சுயகெளரவும் பாதுகாக்கப்படுவதோடு எமது இன் இருப்பைத் தக்க வைப்பதற்காகவும் நான் தேர்தலில் நின்றேன்.

மேலும், ஜனநாயக ரீதியில் மக்களது ஆணையைப் பெற்று மாகாண சபையுடாக வெற்றியீடியதன் மூலம் தேசிய ரீதியில் எமது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவும், தேசிய ரீதியில் பேசித் தீர்க்க முடியாதவற்றை சர்வதேச ரீதியிலும் முறையிட வழிவகுக்கும் எனவும்

நம்புகின்றேன். குறிப்பிட்ட மாகாணசபையில் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டாலும் பெண்களது வெற்றியை சர்வதேசத்திற்குக் காட்ட வேண்டிய தேவை உண்டு. குறிப்பிட்ட இந்த மாகாணசபைத் தேர்தலினாடாகப் பெண்கள் பலவகையான தமது பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வைப் பெறும் அதிகாரப் பலத்தை பெறுவதற்காக முனைகின்றனர். ஜனநாயக வழியில் சென்று தீர்வை நாடுகின்றனர். இருப்பினும் வழைமை போலவே அரசியலில் பெண்களது பிரதிநிதித்துவம் இம்முறைத் தேர்தலிலும் மிகச் சொற்பாகவே இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது”.

தற்காலத்தில் முதன்மை வருமான ஈட்டுஞர்களாக பெண்களோ காணப்படுகின்றனர். வறுமை பெண்கள் மீது வலிந்து திணிக்கப்பட்டுள்ளது. அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் கூட பெண்களது கருத்துகள் உள்ளாங்கப்படாது செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுவதால் எதிர்மறையான விளைவுகளானவை பெண்களையே பாதிக்கின்றன. வறுமையின் கோரத்தால் வேறு வழியில்லாமல் ஆபத்தான மற்றும் ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படாத, இலங்கையின் சட்டத்திற்குள் அமைவில்லாத பாதுகாப்பின்றிய, பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை தராத தொழில்களைப் பெண்கள் செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இதில் கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்னவெனில் இங்கு அபிவிருத்தி என்ற பெயரில் பெண்களது வளங்கள் சரண்டப்படுகின்றன. இவற்றின் காரணங்களால் அன்மைக்காலத்தில் பெண்கள் தனித்திருப்பது, சிறுபிள்ளைத் திருமணங்கள், பாலியல்வல்லுறவு, சமத்துவம் இன்மை, பொருளாதாரச் சிக்கல் என்பன மேலோங்கிடுள்ளன.

ஆகவே, பெண்கள் கொள்கை வகுப்பில் மற்றும் தீர்மானம் எடுக்கும் தளத்தில் அதிகளில் செயற்படும் போது மட்டுமே பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, ஊழல் மோசடி, பக்கச்சார்பு இன்றி அத்தோடு கட்சி சர்புக்கு அப்பாற்பட்டு, பெண் என்ற நிலையில் இருந்து செயற்படும் தன்மை அதிகரிக்கும். ஏனெனில் பாதிக்கப்பட்ட பெண் களது அனுபவங்கள் காத்திரமானதும் ஒரு ஜனநாயக அரசியலுக்கும் நல்லாட்சிக்கும் அடித்தளம் அமைக்கவல்லதுமாகும். எனவே இவிவரும் காலங்களில் பெண்களது அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் அதிகரிக்கப்படுவது நாட்டின் அபிவிருத்தி மற்றும் ஊழல் இன்றிய அரசியல் மறிந்கு அவசியமானதொன்றாகும்.

கௌதமி

நன்றி: துவம்யந்தினி கனகசபாபதிப்பின்னை
படங்கள்: <http://dbsjeyaraj.com/dbsj/archives/25946>

மாகாணசபை முறைமையினுள் பெண்களின் பங்கேற்பு

**விழக்கு மாகாண சபையை முன்றிடுத்திய ஒரு
பால்நிலை உடாவல்.**

அறிமுகம்

அரசியல் தளம் என்பது சமூகக் கட்டமைப்பிலிருந்து தனித்த ஒன்றாக இருக்க முடியாது. சமூகத்தில் மனிதர்களின் ஒருங்கிணைந்த அபிலாசைகளும், தேவைகளும், அவர்களின் இருப்புக் கான முயற் சிக்கஞ்சமே அரசியல் நடவடிக்கைகளின் உந்துசுக்திகளாக அமைகின்றன. மனிதர்கள் இயல்பாகவே அரசியல் சாந்த கூருணாவு மிக்கவர்கள் என்பதும், அவர்கள் தமிழ்மைத்தாமே ஆட்சிப்படுத்துவதற்கான ஒரு முறைமையியலுடன் கூடிய பரிபாலன முறையாக அரசியலைத் தேர்ந்துகொண்டார்கள் என்பதும் அரிஸ்ரோட்டில் முதலான அரசியல் ஆய்வாளர் களால் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்தாக உள்ளது. இன்றைய சமகாலத்தில் அலுவலக அரசியல், வீட்டுத்துறை அரசியல், உள்நாட்டு அரசியல், வெளிநாட்டு அரசியல் என்று அரசியலின் பரிமாணமும் வகிபாகமும் ஒரு பன்மைத்துவமான வடிவத்தினுள் இயங்குவதை நாம் அவதானிக்கலாம். அந்தவகையில் மாகாண சபைத் தோர்தலானது, பல் வேறு மட்டத் திலான கலந்துரையாடலுக்கு வழிவகுப்பதாகவே உள்ளது. இக்கட்டுரையானது மாகாண சபை அரசியல் முறைமையினுள் பால்நிலை எனும் காரணியை இணைத்துப் பார்ப்பதாகவும் அதுசார்ந்து சில பிரதானமான சிறந்தனை முன்வைப் புகளை முன்நிறுத்துவதற்கு முயல்வதாகவும் அமைகின்றது. குறிப்பாக கிழக்குப் பிராந்தியம் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் அடித் தளமாக அமைவது குறிப்பிடற்பாலது.

இலங்கையில் மாகாண சபை முறைமை:

இலங்கைத் தொன்னது அதனுடைய வரலாற்றுக் காலம் தொடக்கம் பன்மைத்துவமான ஓராட்சி முறையை கொண்டிருந்தது என்பதை வரலாற்று ஆய்வாளர்கள்

பிரத்தியட்சமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். அதாவது, இலங்கையின் பன்மைத்துவமான இனக்குமும் யதார்த்தத்தை உள்வாங்கிக்கொண்டு ரஜரட்டை, மாயரட்டை, ருக்னுரட்டை என்பவற்றோடு யாழ்ப்பாண இராட்சியம் மிகவிரிவான, பலமுள்ள பரிபாலன முறையை தன்னகத்தே கொண்டிருந்ததற்கும், தக்க சான் மூகள் உள்ளன. வடபுலத் தில் அரியச்சக்கரவாத்திகளின் ஆய்ச்சி, சங்கிலிய மன்னனின் ஆய்ச்சி என்பவை ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறே கிழக்கிலங்கையில் உலக நாச்சியார் என்னும் பெண்மணி ஆய்ச்சி புரிந்ததாகவும் தகவல்கள் உண்டு. இவ்வாறு சிந்திக்கும்போது, இலங்கையானது தற் போது மிகவும் தீவிரமான முறையில் விமர்சிக்கப்படும் அளவிற்கு பன்மைத்துவத்தை நிராகரிக்கின்ற ஓர் ஆயுத்தான திசையிலே யணிப்பதை அவதானிக்கலாம்.

வரலாற்று நிதியாக, இலங்கைத் தீவின் இன முரண்பாடு கூர்மையடைந்து, விஸ்வருபமெடுத்த நிலையில் அந்தியர் தலையீட்டை கோரவேண்டிய நிரப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இந்திலையில் எமக்கு அண்மையிலுள்ள நாடு என்ற வகையிலும், உடகண்ட வல்லரசு என்ற நிலையிலும் பாரத நாட்டின் பிரசன்னம் எது நாட்டின் உள்ளக அரசியலுக்குள் உள்ளீர்க்கப்பட்டதோடு, அதனுடைய தாக்கங்கள் பலவேறு வழவங்களிலும் வெளிப்படலாயின. இதன் ஓர் அம்சமாகவே, இந்திய அரசாங்கத்தின் வற்புறுத்தவின் பேரில் 1987 ஆம் 29 ஆம் திகதி, அப்போதைய இலங்கை ஜனாதிபதியாக இருந்த ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவிற்கும், அப்போது இந்திய பிரதமராக இருந்த ராஜீவ் காந்திக்கும் இடையில் கொழும்பில் வைத்து இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தியட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் ஏற்படுத்தப்பட்ட 13ஆவது திருத்தத்தின்படி, மாகாணசபை அரசாங்க முறைமை இலங்கையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

அரசியல் தளத்தின் ஏனைய அங்கங்களைப் போலவே, மாகாண சபை ஆட்சி முறைமையும் பாஸ்நிலை சர்ந்த ஒரு வகையான அல்ட்சியப்போக்கினை எமக்கு பிரதிபலித்துக்காட்டுகின்றது. தந்தையாதிக்க விழுமியங்களையும், கருத்தியல்களையும் உள்வாங்கிக் கொண்ட இதர சமூக நிறுவனங்களைப் போலவே, அரசியல் எனும் நிறுவனமும் தென்கிழக்காசிய பிரந்தியத்தில் மிக அதிகமான அளவிற்கு பாஸ்நிலை சார்ந்த குருட்டுத் தன்மையை (Gender Blindness) தொடர்ச்சியாகவே வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளமையினை பெண் நிலை சார்ந்த அரசியல் பகுப்பாய்வாளர்கள் ஆணித்தரமாக நிருபணம் செய்துள்ளார்கள்.

“இலங்கைத் தீவினுடைய யதார்த்தத்திற்கு மீறிய வகையிலும், பொருத்தமற்ற வகையிலும் சமூக கட்டமைப் பினுள் தினிக் கப்பட்ட, மத் திய மயப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சி முறைமை (Centralized system) மீதான சிவில் சமூகத்தினுடைய நீண்ட கால மனக்குறை, தீவினுடைய தெற்கிலும், வடக்கு, கிழக்கிலும் பெரும் கிளர்ச்சியாகவும், ஆயுதப் பிரயோக போராட்டமாகவும் வெடித்த நிலையில் குறிப்பிட்ட சமூகக் குழுமத்தின் அபிலாலையை ஓரளவேனும் தனிக்கும் பொருட்டு, உபகண்ட வஸ்லரசின் அரசியல் தலையிட்டுப் பின்புலத்தில் ஓர் அதிகார பரவலாக்கல் முறைமையாக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட நிர்வாக

“பாராளுமன்ற அரசியல் வரலாற்றில் பெண்கள் வாக்குரிமை பெற்றுக்கொள்வதில் இருந்து, அரசியலில் பங்கேற்றல், தேர்தலில் நிற்றல், பிரசாரத்தில் ஈடுபடுதல், அரசியற் கருத்துருவாக்கத்தில் பங்குபற்றுதல், அரசியலை விமர்சித்தல், தீர்மானம் மேற்கொள்ளுதல், கட்டளைகளை மேற்கொள்ளுதல் முதலான பல நடவடிக்கைகளின் போதும் ஆணாதிக் கசமூகத்தினுடைய பலமான சவால்களையும், தடைகளையும் எதிர்கொண்டே தமது தடங்களைப் பதித்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக இலங்கையில் சென்ற நூற்றாண்டின் அரசியல் மாறுகட்டத்தின்போது பெண் களுக்கு வாக்குரிமை கோரி சமூகமயப்படுத்தப்பட்ட ஓர் ஜனநாயக நீதியிலான போராட்டத்தை இலங்கைப் பெண் கள் ஒற்றுமையாகவும், பலமாகவும் முன்னெடுத்தபோது “பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குவதானது, பண்டிகளின் முன்னால் முத்துக்களை தூவுவதற்கு சமனானது” என்று விமர்சிக்கப்பட்டமையினை இங்கே குறிப்பிடலாம்.

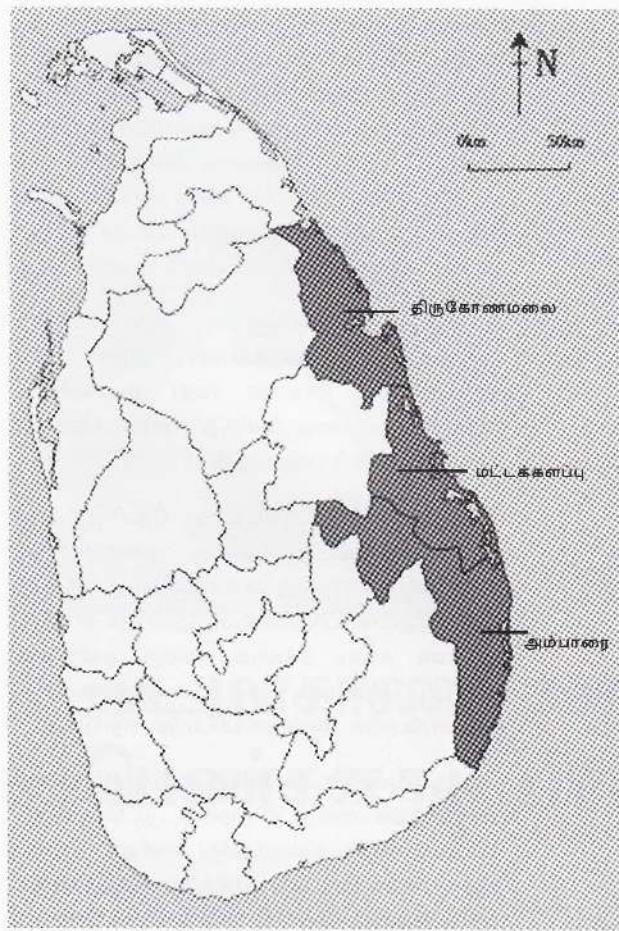
வடிவமே மாகாணசபை முறைமையாகும்”. இவ்வாறு பிரபல அரசியல் பகுப்பாய்வாளர்கள் விபரிக்கப்படும் மாகாண சபை முறைமையானது சமூகப் படையாக்க வடிவங்களுள் ஒன்றான இனத்துவத்தை (Intrinsicity) முதன்மைப்படுத்திய அளவிற்கு, பாஸ்நிலைச் சமத்துவத்தைக் கருத்திற் கொள்ளவில்லை என்பதே அவதானிக்க வேண்டிய விடயமாகின்றது.

இந்த இடத்தில் தான் தேசியவாதம் பேசுவோர் மீது, பெண்டிலைவாதிகள் முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டு எது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. அதாவது தேசம் என்னும் பிரமாண்டமான பகுதியினுள் பாஸ்நிலை என்னும் கூறினை அடுக்குகின்ற தன்மை, பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பினையும் அவர்களது தனித்துவமான பிரச்சினைக் கான தீர்வுகளையும் கானல் நீராக்கிவிடக்கூடும். வேறு வார்த்தையில் கூறினால், இந்து சமய புராண கதை மரபு கதைகளின் (Mythology) படி கிரகண காலத்தின் போது இராகு, கேது ஆகிய பாம்புகள் சந்திரனை விழுங்குவதற்கு ஒப்பாகும்.

பாராளுமன்ற அரசியல் வரலாற்றில் பெண்கள் வாக்குரிமை பெற்றுக்கொள்வதில் இருந்து, அரசியலில் பங்கேற்றல், தேர்தலில் நிற்றல், பிரசாரத்தில் ஈடுபடுதல், அரசியற் கருத்துருவாக்கத்தில் பங்குபற்றுதல், அரசியலை விமர்சித்தல், தீர்மானம் மேற்கொள்ளுதல், கட்டளைகளை மேற்கொள்ளுதல் முதலான பல நடவடிக்கைகளின் போதும் ஆணாதிக் கசமூகத்தினுடைய பலமான சவால்களையும், தடைகளையும் எதிர்கொண்டே தமது தடங்களைப் பதித்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக இலங்கையில் சென்ற நூற்றாண்டின் அரசியல் மாறுகட்டத்தின்போது பெண் களுக்கு வாக்குரிமை கோரி சமூகமயப்படுத்தப்பட்ட ஓர் ஜனநாயக நீதியிலான போராட்டத்தை இலங்கைப் பெண் கள் ஒற்றுமையாகவும், பலமாகவும் முன்னெடுத்தபோது “பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குவதானது, பண்டிகளின் முன்னால் முத்துக்களை தூவுவதற்கு சமனானது” என்று விமர்சிக்கப்பட்டமையினை இங்கே குறிப்பிடலாம்.

மாகாணசபை அரசியல் பரிபாலனத்தில் பெண் களின் பிரசன் னம் : கிழக்கு மாகாணம்

“மானிடவியலாளர்களின் சொர்க்கம்” என்று வர்ணிக்கப்படும் மட்டக்களைப்பு பிராந்தியமானது, தனித்துவமான சமூகப்பண்பாட்டு கோலங்களை கொண்டதாகும். தாய்வறிச் சமூக முறைமை (Matrilineal Society), ஆகமம் சாராத வழிபாட்டு முறைமை, பெருமளவிற்கு மாற்றும் அடையாத மரபு விழுமியங்களை பின்பற்றும் தன்மை, பண்மைத்துவமான

இனக் குழுமங்களின் பரம்பல், அதிகம் நெகிழ்சியடையாத, சிக்கல் தன்மையற்ற எளிமையான சமூக வாழ்க்கை முதலானவை மட்டக்களப்பு பிராந்தியத்திற்கே உரித்தான் தனித்துவமான அம்சங்களாக ஆய்வாளர்களால் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

எவ்வாறாயினும், நீண்ட கால யுத்த நிலைமையும் வறுமையின் கோரத் தாண்டவமும், சமூக விழிப்புணர்வின்மையும் கிழக்கிலங்கையை பீடித்த தன்மையை நாம் கூடிக்காட்டலாம். இந்துவகையில், நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் புல்லுக்கும் பொசியும் தன்மையில் அவசரக்கோலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டாலும் 1980களின் மத்தியில் வட-கிழக்கு மாகாணசபை நிறுவப்பட்டது. அரசியல் விஞ்ஞானத்தை கோட்பாட்டு நிலையில் படித்துத் தேர்ந்த, பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் ஒருவர் அதன் முதலாவது முதலமைச்சராக அமர்த்தப்பட்டார். எனினும், பற்கள் பிடிநகர்ப்பட்ட பாம்பின் நிலைமையே மாகணசபை முறையைக்கும் வந்து சேர்ந்தது. அமைச்சரவையிலோ அல்லது நிருவாக முன்னெடுப்பிலோ வட-கிழக்கு மாகாணசபையில் பெண்களின் முகங்களை எம்மால் தரிசிக்கக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. விதிவிலக்காக

பணிக்குழு (Bureaucracy) ஆட்சியின் இயல்பிற்கேற்ப, ஓரிரண்டு அமைச்சரச் செயலாளர்களாக அல்லது திணைக்களத் தலைவர்களாக, ஆணையாளர்களாக சில பெண்கள் அமர்த்தப்பட்டனர்.

2009ஆம் ஆண்டின் முள்ளிவாய்க்கால் போர் முடிவிற்கு வந்த கையோடு பிரிட்டிஷர் அன்று காலனித்துவ இலங்கையில் பிரயோகித்த பிரித்தானும் தந்திரத்தை மறுபிரயோகம் செய்யும் வகையில் இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பிரித்து ஏறிவதுபோல வடக்கும் கிழக்கும் பிரிக்கப்பட்டு கிழக்கு மாகாண சபை தனியாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. பாஸ்நிலை சார்ந்த பார்வையின் அடிப்படையில் கிழக்குமாகாண சபையை மையப்படுத்தி பின் வரும் உண்மைகளை நாம் முன்வைக்கலாம்.

□ குறிப்பிட்ட மாகாணசபையின் அங்கத்துவமானது தவிசாளரைத் தவிர (ஆரியவதி கலப்பதி) ஏனையவர்கள் யாவரும் ஆண்களாக காணப்படுகின்றனம்.

□ கிழக்கிலங்கையில் யுத்தத்திற்கு பின்பு மிக அதிகமான அளவில் அதிகரித்துச் செல்லும் பெண் களுக்கு எதிரான வன்முறை, துள்பிரயோகம் என்பன மீதான காத்திரமானதும் முழுமையானதுமான பார்வையை செலுத்துவதற்கு இம்மாகாணசபை தவறியுள்ளனம்.

□ கிழக்கிலங்கையில் யுத்தம் காரணமாக கணவனை இழந்த பெண் கள் மிக அதிகளவில் காணப்படுவதாக இம்மாகாணசபையின் அமைச்சர் ஒருவரால் புர்விபரங்கள் அடுக்கப்பட்டாலும், இதுபற்றி நடைமுறைச் சாத் தியமான மாற்றுத்தீவுகள் அல்லது சமூகவியல் பாங்கான நிவாரணங்கள் முன் ஜெடுக் கப்படுவதில் அசமந்தப்போக்கு நிலவுகின்றது.

□ பெண்களின் பண்பாடு, அவர்களின் நடமாட்டம் மற்றும் அபிவிருத்தி இவை அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளான சந்தர்ப்பங்களில் இம்மாகாண சபைகளில் எரிச்சலுடையும் வகையில் மிக நீண்ட மௌனத்தை கடைப்பிடித்துள்ளனமை (கிறிஸ் பூதும் எனும் பிரச்சினை பூதாகரமான முறையில் சமூகத்தை அச்சுறுத்திய காலகட்டத்தை நினைவுபடுத்தலாம்).

□ அரசியல் பங்கேற்பு என்ற விடயத்திற்கும் அப்பால் பெண்கள் தொடர்பான மிக நுண்மையான பல பிரச்சினைகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் மாகாண சபை அங்கவர்களாலேயே மலினப்படுத்தப்பட்டுள்ளனம்.

முடிவுரை:

இலங்கைத்தீவின் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு தருணம் நிலவும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மிக நீண்ட காலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட வடமாகாண சபைக்கான தேர்தலும் எம்மை நெருங்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில், மாகாண சபை ஆட்சி முறைமையை ஒரு பிச்சைப் பாத்திரமாகவோ அன்றேல் எழ்தீ தினிக்கப்பட்ட ஓர் அரசியல் தந்திரோபாயமாகவோ மட்டும் அதன் எல்லையை கருக்கி விடுவோயானால் மீண்டும் ஓர் இருண்ட யுகந்திற்குள்ளே நாம் தள்ளப்படும் ஓர் ஆயத்து நேரிடும். மாறாக மனிதர் எல்லோரும் நாடு நிற்கும் சமத்துவம் சுய கௌரவம், சுயாதீனம், சமபந்கேற்பு ஆகியவை பால்நிலை என்னும் விடயத்தையும் அவதானத்தில் எடுத்துக்கொண்டதாக எதிர்வரும் மாகாணசபை பரிபாலனங்களை நாம் அமைத்துக்கொள்ளும் போதே ஆண்களும் பெண்களும் பாரபட்சமின்றி, ஒரு முழுமையான தன்னிறைவான சமூக அமைப்பு முறை சாத்தியப்படுவதாக அமையும்.

அந்த வகையில் பின்வரும் விடயங்கள் சமூக அபிவிருத்தியிலும் பால்நிலைச் சமத்துவத்திலும் அக்கறையுள்ள நாம் அனைவரும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய முதன்மையைப் பெறுகின்றன.

□ மாகாணசபைத் தேர்தலிலும் பெண்களின் பங்கேற்பையும் அவர்களின் ஈடுபாட்டையும் ஊக்கப்படுத்தலும், முதன்மைப்படுத்தலும்.

□ மாகாணசபை ஆட்சிமுறையின் அடிப்படை அம்சங்களையும் அந்த அமைப்பு முறையின் ஊடாக நாம் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அதிக பட்ச நலன் களையும் பற்றித் தயிழ் பேசும் பெண்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல்.

□ கணவனை அல்லது தந்தையை/சகோதரனை இழந்த பெண்கள் நாடாஞ்மன்ற அரசியலுக்குள் பிரவேசிக்கும் தன்மைக்குப் பூங்பாக யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட, அரசியல் பின்பலமற்ற, நலிவற்ற சமூகத்தை சார்ந்த பெண்களை இம்மாகாண சபை ஆட்சி நிறுவாகத்தில் பங்கேற்கச் செய்வதற்கான ஒரு நீண்டகாலசெயல்முறையை ஏற்படுத்துதலும், அதனை நோக்கி அர்ப்பணிப்போடு உழைத்தலும்.

□ சமூக மைய நிறுவனங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், ஊடகங்கள், இதர சமூக அமைப்புக்கள் மாகாண சபை முறையினுள் நிலவும் பால்நிலை சார்ந்த பாரபட்சங்களை கணவதற்காகப் பாடுபடுதல்.

□ எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேசிய வாத முனைப்பை விட்டு அல்லது புனைவுசார்ந்த அரசியல் கருத்துருவாக்கத்தை தவிர்த்து, அறிவர்த்தமான பால்நிலை சமத்துவத்துடன் கூடிய மாகாண சபை நிர்வாக அலகு ஒன்றினை ஸ்தாபிப்பதற்கான சமூக செயல்வாதத்தில் முனைப்போடும் அர்ப்பணிப்போடும் ஈடுபடுதல்.

□ நாம் பயணிக்க வேண்டிய எதிர்காலப் பாதை மிகத்தொலைவானது மட்டுமல்ல, முட்செடிகளும், கற்பாறைகளும் நிறைந்ததே: எனினும் முதல் அடியை நாம் மன்னில் பதித்தே ஆகவேண்டும், அநிக இருளின் மத்தியில் தான் ஒளியை நோக்கிய ஆவேசமான நம்பிக்கையும் ஆர்வமும் ஏற்படும்.

சந்திரரேகரன் சசீதரன்

வடமாகாண சபைத் தேர்தலும் பெண்களது பிரவேசமும்!

“

பலவாறான சவால் களுக்கு மத்தி யில் வடமாகாண சபைத் தேர்தல் நிறைவெட்டந்துள்ளது. இத்தேர்தலிலே போட்டியிட்ட பெண் வேட்பாளர்கள் பலவாறான அசௌகரியங்களையும் எதிர்கொண்டனர். போருக்குப் பின்னரான காலத்தில் ஜனநாயக ரீதியில் பெண்கள் அரசியலில் தமது பிரதிநிதித்துவத்தை நிலை நிறுத்த முற்படுகையில் பெண் என்ற ரீதியில் அரசு தரப்பு, எதிர்த் தரப்பு என்ற பாகுபாடுஞ்சி அவர்கள் மீது அவதாரு பரப்பும் சம்பவங்கள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருந்தன. குறிப்பாக அரசு தரப்பில் கிளிநோச்சி மாவட்டத்தில் போட்டியிட்ட வேணுகோபால் கீதாஞ்சலி அவர்கள் தொடர்பாக இணையத் தளங்கள் சிலவற்றில் அவதாரு பரப்பும் செய்திகள் வெளியிடப்பட்டு இருந்தன. அதேபோலவே கிளிநோச்சி மாவட்ட தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு வேட்பாளரான வினாபானந்தகுமாரி அவர்களுக்கு வன்னேரிக்குளுப் பிரதேசத்தில் பயணிக்கும் போது இடம்பெற்ற எதிர்த்தரப்பினரது குறிப்பாக ஆண்களது வன்முறைத் தாக்குதல் சம்பவமும், யாழ் மாவட்ட தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு வேட்பாளரான அனந்தி சசிதரன் அவர்களுக்கு வேட்டு மனுத் தாக்கல் செய்த நாட் தொடக்கம் தேர்தல் தினம் வரையான பகுதியில் தோட்ரசியான அவதாரு பரப்பும் சம்பவங்களும் மற்றும்

ஒரு நாட்டில் யுத்தத்தின் பின்னரான மீன் எழுச்சியில் பெண்கள் ஜனநாயகம், பாதுகாப்பு, தீர்மானம் எடுத்தல் மற்றும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் அதாவது நல்லாட்சியில் பெண்கள் பங்கு கொள்ளல் வேண்டும் என ஜக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்பு சபையின் தீர்மானம் 1325 மற்றும் 1980 ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது , ,

ஆயுததாரிகளினால் இலக்கு வைக் கப்பட்ட சம்பவங்களும் இடம்பெற்றிருந்தன.

அனந்தி சசிதரன் அவர்கள் போரின் இறுதிக் கணங்களில் போராளியாக சரணடைந்து காணாமல் போன தனது கணவன் உட்பட அனைத்து

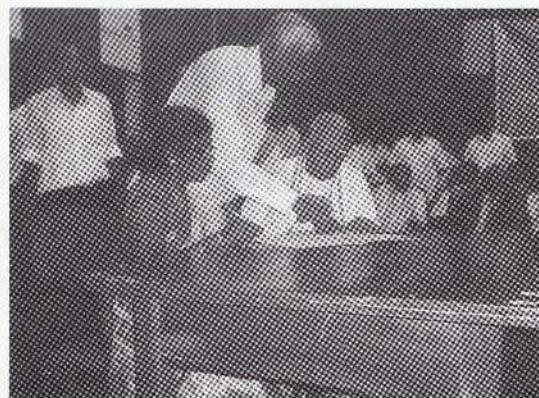
உறவுகளுக்காகவும் குரல் கொடுக்கின்ற ஓர் பெண். அவர் குறிப்பிட்ட இம்மாகாண சபைத் தேர்தலிலே தனது ஜனநாயக உரிமையை வென்றெடுப்பதற்காக தேர்தலில் பங்குகொண்டார். எவ்விதமான அரசியல் பின்னனியோ அல்லது பொருளாதாரப் பல்மோ இன்றிய சாதாரண குடும்பத்துப் பெண்ணாகவும் மூன்று பிள்ளைகளாக தாயாகவும் விளங்குகின்ற அனந்தி சரிதரன், பல சவால்களை சந்தித்திருப்பினும் அவற்றை சாதனைகளாக மாற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

ஆரம்பத்தில் அனந்தி தேர்தலில் வேப்பு மனுத் தாக்கல் செய்த சந்தர்ப்பத்திலே அவருக்கு எதிராக அழிப்பாட்ட நிகழ்வொன்று யாழிப்பாணத்தில் இடம்பெற்றது. அதன் பின்னர் பிரசார நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வீடு திரும்புகையில் யாழிப்பாணம் ஜூந்து சந்திப் பகுதியில் வைத்து அவரது வாகனம் இருவ வேளையில் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியது. இவற்றின் பின்னர் அதாவது பிரசார நடவடிக்கைகள் நிறைவெப்பற்றுத் தேர்தலுக்கு ஒரிரு நாட்கள் இருக்கும் போது அவரது இல்லத்திற்கு வந்த ஆயுதம் ஏந்திய நபர்கள் தாக்குதலை மேற்கொண்டனர். இவர் ஆதரவாளர்களால் காப்பாற்றப்பட்டார். ஆதரவாளர்கள் பலர் தாக்குதலுக்கு இலக்காகிக் காயமடைந்திருந்தனர். இதற்குப் பின்னரும் அதாவது தேர்தல் தினத்தன்று அதிகாலையில் யாழிப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவருகின்ற உள்ளுரப் பத்திரிகை ஓன்றில் “அரசுடன் இணைந்தார் வேட்பாளர் அனந்தி, தேர்தலைப் புருக்கணிக்கிறது தழிழரசுக் கட்சி” என்ற தலைப்பில் பொய்ப் பரப்புறை ஒன்றை அனந்தியினது வெற்றியைத் தாங்கிக் கொள்ள இயலாத தரப்பினரால் திட்டமிட்டுக் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டிருந்தது. அதனை மீள உறுதி செய்வது போலவே யாழிப்பாணத்தில் இருந்து ஒளிபரப்பாகின்ற ஒரிரு தொலைக்காட்சி மற்றும் வானோலி போன்ற ஊடகங்கள் மூலமும் அனந்தி கட்சி மாறிவிட்டதாகப் பிரசாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் அனந்திக்கு ஆதரவாக இருக்கின்ற எவரும் அவருக்கு வாக்களிக்கமாட்டார்கள் என்று கருதி நிறைவேற்றப்பட்ட மோசடியான சம்பவமே இவைகளாகும்.

வேட்பாளர் அனந்தி அவ்வாறான நெருக்கடியான தருணத்தில் கூட துணிச்சலுடன் ஊடகத்தின் வாயிலாகவும் நேரடியாகவும் அவசர வேண்டுகோளாகத் தனது உண்மையான நிலைப் பாட்டை தெளிவருத்தியதோடு குறிப்பிட்ட விடையும் விசமிகளால் பரப்பப்பட்ட வதந்தி எனவும் மக்கள் குழப்பமடையத் தேவையில்லை எனவும் அறிவித்திருந்தார்.

அனந்தி அவர்கள் தன்னால் இயன்ற வரைக்கும் ஆரம்பம் முதல் தேர்தல் தினத்தன்று வரைக்கும்

தன் மீது அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்து மிலோச்சத்தனத்தை பிரயோகிக்கும் தரப்பினர், ஆயுதக் குழுக்கள் மற்றும் ஆணாதிக்க சக்திகளுடன் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் போராட வேண்டி ஏற்பட்டது. அவர்கள் பிரயோகிக்கப்பட்ட அழுத்தங்கள், மறைமுக மிரட்டல்கள், நேரடியான தாக்குதல்கள் போன்ற அனைத்து வன் முறைகளையும் சவால்களையும் எதிர் கொண்டதன் பெறுபேற்றால் மாழ் மாவட்டத்திலேயே 87,870 விருப்பு வாக்குகளைப் பெற்று வெற்றியீட்டியுள்ள பெண் வேட்பாளர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேபோலவே கிளிநோச்சி மாவட்டத்தில் போட்டியிட்ட வேணுகோபால் கீதாஞ்சலி அவர்கள் 1866 வாக்குகளும், வினுபானந்தகுமாரி 2953 வாக்குகளும் பெற்றிருந்தனர்.

வடமாகாணசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட மேரி கமலா பதவியேற்பின் போது

“ அனந்தி சரிதரன் அவர்களது வெற்றிக்கு காரணமாக அமைந்தவர்கள் போரினால் அனைத்தையும் இழந்து மாற்றத்திற்காகவும் நீதி கேட்டும் போராடுகின்ற பெண்களேயாகும். ”

ஒரு நாட்டில் யுத்தத்தின் பின்னரான மீள் எழுச்சியில் பெண்கள் ஜனநாயகம், பாதுகாப்பு, தீர்மானம் எடுத்தல் மற்றும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் அதாவது நல்லாட்சியில் பெண்கள் பங்கு கொள்ளல் வேண்டும் என ஜக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்பு சபையின் தீர்மானம் 1325 மற்றும் 1980 ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதற்கேற்ப இலங்கையிலும் போரிந்துப் பின்னரான மாகாணசபைத் தேர்தலில் ஆண் களைப்

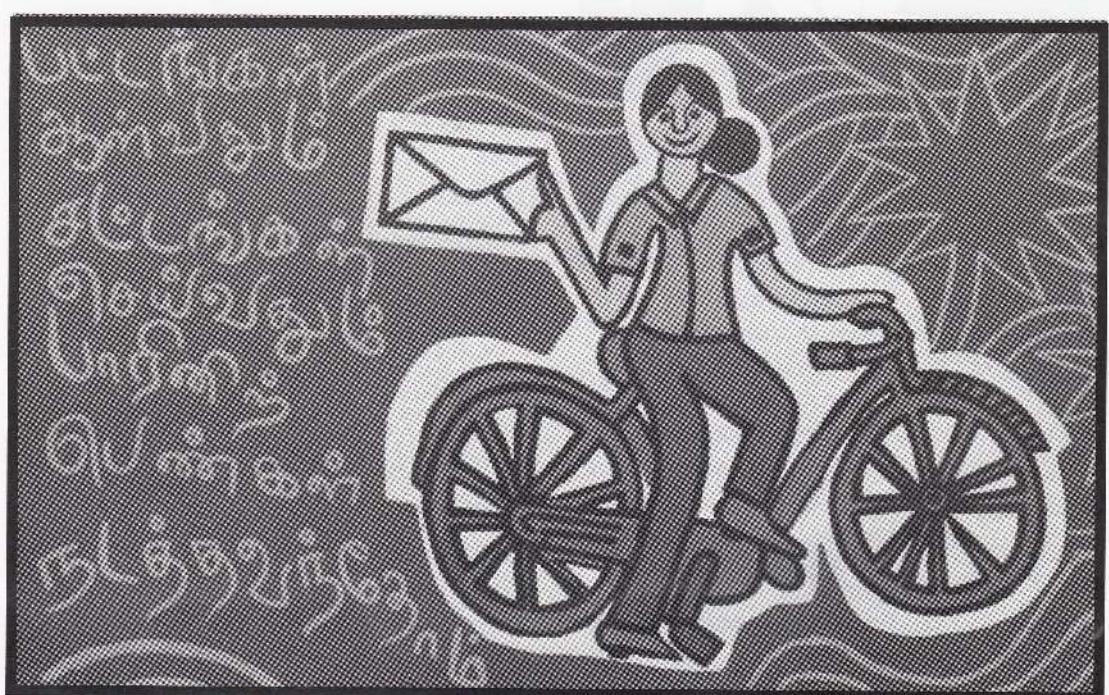
பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட தேர்தல் களத்தில் பங்கு கொண்டு விருப்பு வாக்குகளைப் பெற்ற அனைத்துப் பெண் வேட்பாளர்களுக்கும் மற்றும் அனந்தி சசிதரன் அவர்களது துணிச் சலான் வெற்றிக்கும் நாம் வாழ்த் துக்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

அனந்தி சசிதரன் அவர்களது வெற்றிக்கு காரணமாக அமைந்தவர்கள் போரினால் அனைத்தையும் இழந்து மாற்றுத்திற்காகவும் நீதி கேட்டும் போராடுகின்ற பெண் களோயாகும். அனந்தி தனது தேர்தல் பிரசாரங்களில் தான் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கான காரணம் பற்றிக் கூறுகையில் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கெதிரான வள்முறைகள் மிகவும் அதிகரித்துள்ளதாகவும், அதனைத் தடுப்பதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் இன்று உள்ளது எனவும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான விமோசனம் பற்றியும், யுத்தத்தால் பெண்கள் முகங்கொடுக்கின்ற பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் அதிக கவனம் செலுத்தியிருந்தார். அவர் குறிப்பிட்டதுபோல தனது தேர்தல் வெற்றியின் பின்னரான அரசியல் செயற்பாடுகளின் போது சமாதானத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் விரும்புகின்ற மற்றும் போரால் நிர்க்கத்தியான பெண்கள் சார்பாக சிந்தித்து பாதிப்பிற்ற அவர்களது வாழ்க்கையை மீளக் கட்டியெழுப்புவதற்கு அனந்தி அவர்கள் முன்னுரிமை காட்டிச் செயலாற்ற வேண்டிய பொறுப்புடையும் அந்துடன் தனக்குக் கிடைத்திருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தை நல்லாட்சி, பெண் சமத்துவம், மனித உரிமை, இனங்களுக்கிடையிலான சகவாழ்வு, நீதி மற்றும்

ஜனநாயக விழுப்பியங்களின் மேம்பாட்டுக்கான தனது பங்களிப்பை செல்வனே செய்து பெண்கள் நல்லாட்சி நிறுவுவதில் திறமையானவர்கள் என்பதனை நீரூபிக்க முனைவார் என நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம். அவ்வாறு இன்றிப் போனால் அனந்தியினது வாக்குறுதிகளும் ஏனையோரது வழிமையான தேர்தல் காலத்தில் இடம்பெறும் நிறைவேற்றப்படாத வாக்குறுதிகளாகவே மாறிவிடும்.

மேலும், தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பானது தனது தேர்தல் பிரசாரத்தின் போது யுத்தத்தின் பின்னரான கள நிலவரத்தையும், அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளையுமே அதிகளவில் முன்வைத்தது. ஆகவே, அக்காசியானது யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பெண் களது அனுபவங்களை உள் வாங் கி ஆக்கழ்வுவான பெண்கள் தொடர்பான செயற்பாடுகளை அதாவது பால்நிலை சமத்துவத்துடன் சார்ந்த சிந்தனையுடன் கூடிய அபிவிருத்திப் பணிகளில் பெண்களை உள்ளடக்குவதோடு, எதிர்காலத் திட்டங்களில் பெண்களது அனுபவங்களையும், அபிப்பிராயங்களையும் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். அத்தோடு வடமாகாணத்தில் இருந்து வலிந்து வெளியேற்றப்பட்ட மூஸ்லிம்கள் மீளவும் சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்பியுள்ளார்கள். அவர்களது மீள்திரும்புகை, மீள்குடியேற்றம் வாழ்வாறம் மற்றும் அச்சுமுகத்தில் உள்ள பெண்களது மேம்பாடு பற்றியும் கரிசனை கொண்டு செயற்படுவதும் அவசியமாகும்.

குகந்தி குகநேசன்

**சமூகத்தின் பொறுப்புள்ளவக்
கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ள
நெடுஞ்செலுத்துவகை**

பதிலளிக்கப் போவது யார்?

“ நாளாந்தம் உயர்ந்து செல்கின்ற விலைவாசிகளோடு பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பப் பெண்கள் போராட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவ்வாறான பொருளாதார ஈட்டத்தினை நிறைவேற்றச் செல்லும் போது அவர்களுக்கான மற்றும் அவர்களது பிள்ளைகளுக்கான பாதுகாப்பு முழுமையாக இல்லாத சூழலிலேயே பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களது வாழ்க்கை தற்போது காணப்படுகின்றது , , ”

வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியில் யுத்தத்திற்குப் பின்னர் சமூக ரீதியில் தனித்து விடப்பட்ட பெண்களும் அவர்களது குழந்தைகளதும் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைகள் என்பன மேலோங்கியே உள்ளன. யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த, கணவனால் கைவிடப்பட்ட மற்றும் காணாமல் போன குடும்பங்களில் பெண்களே எஞ்சியவர்களாக உள்ளார்கள். அவர்களே தமது குடும்பத்திற்கான பொருளாதார பலத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் எமது நாட்டைப் பொறுத் தவரை பெண்களுக்கான தொழில் வாய்ப்பு மற்றும் உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் என்பன போதுமானதாக இல்லை.

நாளாந்தம் உயர்ந்து செல்கின்ற விலைவாசிகளோடு பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பப் பெண்கள் போராட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவ்வாறான பொருளாதார ஈட்டத்தினை நிறைவேற்றச் செல்லும் போது அவர்களுக்கான மற்றும் அவர்களது பிள்ளைகளுக்கான பாதுகாப்பு முழுமையாக இல்லாத சூழலிலேயே பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களது வாழ்க்கை தற்போது காணப்படுகின்றது. இதற்கு வழுமை முக்கிய

காரணமாகின்றது. இதுமட்டுமன்றி தற்போது யுத்தம் இடம்பெற்ற பகுதிகளில் ஆண் அங்கத்தவர்கள் இல்லாத குடும்பங்களில் வன்முறை இடம்பெறுகின்ற தன்மை அதிகரித்து வருகின்றமையையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

சில தினங்களுக்கு முன்னர் வவுனியா தாண் டிக் குளத் தில் வழுமை காரணமாக பெண்ணொருவர் தனது 03 குழந்தைகளையும் கிணற்றில் தள்ளி விட்டு தானும் தற்கொலை செய்ய கிணற்றில் குதித்துள்ளார். அவரை அயலவர்கள் காப்பாற்றி உள்ளார்கள். அவர் தற்போது விசாரணைக்கு முகங் கொடுத்து வருகின்றார். அவரது 03 குழந்தைகளும் இறந்துவிட்டன. குறித்த பெண் தொட்டான தகவல்களை ஆராய்ந்த போது அவருக்கு 05 பிள்ளைகள் இருப்பதாகவும் அனைவரும் பதின்மூன்று வயதிற்கு உட்பட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இவர்களில் முதல் இரண்டு பிள்ளைகளும் ஆண் பிள்ளைகள், அடுத்த மூவரும் பெண் பிள்ளைகளுமாவர். சம்பவம் இடம்பெற்ற தினத்தன்று முத்த மகன் பாடசாலை சென்றிருந்தார். அடுத்தவர் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணினது தாயாருடன்

இருந்துள்ளார். இறந்த குழந்தைகள் மூவரும் பெண் குழந்தைகளேயாலார். ஒரு குழந்தைக்கு வயது மூன்றாண எனவும் அடுத்த இருவரும் இரண்டு வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் எனவும் கூறப்படுகின்றது. இதேபோலவே நெடுங்கேணி சேனைப் பிளவு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த 07 வயதுக் கிறுமியொருவர் பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் உடல் மற்றும் உள் ரீதியில் பலத் ததாக்கத்துக்குள்ளாகி வவுனியா வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றார். இவ்விரு சம்பவங்கள் தொடர்பாகவும் சமூக அங்கத்தவர் என்ற வகையில் எவ்மொல்வொருவரது கடமை மற்றும் பொறுப்புணர்வை நாமே கேள்வி கேட்க வேண்டியுள்ளது.

ஏனெனில், தற்போது தற்காலைக்கு முயன்று காப்பற்றப்பட்ட பெண் தொடர்பாக எமது பார்வையானது எவ்வாறு உள்ளதெனப் பார்த்தால், குறித்த பெண் ஒரு மன்னோயாளி எனவும் அவர் மன்னோய் காரணமாகவே பிள்ளைகளைக் கிணற்றில் தள்ளி விட்டுள்ளார் என்ற கருத்துப்படவே செய்திகள் வெளிவருகின்றன. ஆனால் குறித்த தாய் பற்றி அறியுமிடத்து அவர் தனது குழந்தைகளை பராயரிப்பிற்காகப் பொறுப்புணர்வுடன் நடந்துள்ளதை தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. கணவன் வேறொரு வாழ்க்கைக்குச் சென்று விட்ட பின்னர் குறித்த பெண் வறுமையால் பெரிதும் துன்பப்பட்டுள்ளார். இத்தாய் தனது பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்காக உதவி கேட்டு அரசு, அரசு சார் பற்ற மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்களையும் நாடுயள்ளார், கிராம சேவையாளர், பிரதேச செயலாளர், சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தார் என அவர் தேவை நாடிய இடங்களில் அவரது பிள்ளைகளுக்காக அவர் எதிர்பார்த்த உதவி எட்டவில்லை. உறவினர்கள், சுற்றுத்தார் மற்றும் சமூகத்தினரால் கவனிக்கப்படாத இப்பெண் ஏந்தனவே மனரீதியில் பாதிக்கப்பட்ட தன்மையினைக் கொண்டிருந்தார். இருப்பினும், பிள்ளைகளது விடயத்தில் தன்னால் இயன்றவரை தேவை நாடுச் செல்லக் கூடிய அனைத்து இடங்களுக்கும் சென்றுள்ளார். அனைவரும் வழுமையான கட்டமையினுடாகவே இவரது கோரிக்கையையும் அனுகியிருந்தனர்.

இப்பெண்னினது விசேட தேவைப்பாட்டினை எவரும் கவனத்தில் கொள்ளாத காரணத்தால் இவர் விரக்கத்தியற்று சமூகத்தின் மீது நம்பிக்கையற்று தற்காலைக்குத் துணிந்துள்ளார். ஆனால், இறுதியில் நாம் அவருக்கு மன்னோயாளி என்ற மிகவும்

மட்டக்கரமான பெயரையே குட்டியுள்ளோம். எமது பொறுப்பற்ற தன்மை காரணமாகவே 03 பச்சிளம் குழந்தைகளது உயிர்கள் பறிபோடுவார்கள்.

அதேபோலவே, பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட சிறுமியினது குடும்ப நிலை பற்றிப் பார்த்தால் அக்குடும்பமும் தந்தையால் கைவிடப்பட்ட குடும்பமாகவே காணப்படுகின்றது. சிறுமியினது தாய் நாட் கூலி வேலை செய்து தனது 03 பெண் குழந்தைகளையும் வளர்த்து வருகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கு பாதிக்கப்பட்ட இருவரதும் குடும்பங்கள் வழுமைக்குட்பட்ட குடும்பங்களாகும். இவர்கள் எதிர்காலத்தில் சமூக ரீதியில் எதிர்கொள்ள இருக்கும் சவால்கள் எத்தகையது என சுற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வறுமைப்பட்ட இருவரும் குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்ட சிறுமியின் தாயார் உட்பட மூவரும் ஆணாதிக்க மற்றும் அதிகார பலத்துடன் போராட வேண்ட ஏற்படும் இவ்வேளையில் எமது பக்கு எவ்வாறு

“

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்குமான தனியான சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் பெண்கள் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள் என பொறுப்பான பதவிகள் வழங்கப்பட்டிருந்தும், பெண்கள் விடுதலை மற்றும் பெண்கள் சமவுரிமை தொடர்பாக வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெறும் அமைப்புக்கள் கூட இவ்வாறான சம்பவங்கள் இடம்பெறுகின்ற இத்தருணத்தில் வாய் மூடி இருப்பதானது அவற்றின் இருப்புப் பற்றி கேள்வி கேட்க வைக்கின்றன”

”

இருக்கப் போகின்றது என்பதை தனிநபர் ஒவ்வொருவரும் சிற்தித்தல் அவசியமாகும். எதிர்காலத்தில் பாதிக்கப்பட்ட இருவரும் சமுகத்தோடு மீள் இணையும் போது எமது சமூகம் பாதிக்கப்பட்டவர்களை அவ்வளவு எளிதில் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்ட சிறுமியின் தாயார் மற்றும் அவரது சகோதரிகள் மீதான எம்மவர்களது கண்ணோட்டமும் கரிசனையாக இருக்கப்போவதில்லை. குறிப்பாக பாதிப்புள்ளோரை மற்றும் அவரது குடும்பத்தை குறிப்பாக சிறுமியின் தாயின் மீதே சமூகம் தாக்கிப் போகும். இவ்வாறான தூர்ப்பாக்கிய நிலை இறுதியில் பெண்களுக்கே வந்து சேருகின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட இரு சம்பவங்களும் வறுமை மற்றும் சமூகத்தினரின் பொறுப்பற்றி தன்மை காரணமாக இடம்பெற்ற இரு துயரச் சம்பவங்களாகும். போருக்கு பிற்பட்ட மீள் கட்டுமானத்தில் இராணுவம் மற்றும் முதலாளித்துவ வர்க்கம் இரண்டும் ஆணாதிக்க அதிகார வர்க்கத்தோடு இணைந்து இருப்பதனால் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களது பாதுகாப்பு மற்றும் சமத்துவம் என்பன மழுங்கடிக் கப்படுகின்றன. தனிப்பட்ட பொறுப்புனர்வு இன்மை, வறுமை, கட்டமைப்புகளின் ஒழுங்கின்மை போன்ற காரணங்களால் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் மீது சமத்தப்பட்டுள்ள அசமத்துவப் போக்கானது வலுப் பெற்று வருகின்றது.

குறிப்பாகப் போருக்குப் பின்றான குழிலில் பெண்களை அசமத்துவ நிலையில் வைத்திருப்பதானது வளம் மற்றும் பொருளாதார சமத்துவத்தை அவர்களுக்கு வழங்காது விடுகின்றது. இதனால் சமாதானப் பெறுபேற்றைப் பெண்கள் அனுபவிக்க முடியாது

வன்செயல்களால் நானுக்கு நாள் ஆளாகின்றனர். புத்தத்தின் பின்றான அபிவிருத்தி என்ற பெயரில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் எந்தத்திட்டமும் இவ்வாறான பெண்களுக்கும் பயனளிக்கவில்லை என்பதை இவ்விரு சம்பவங்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன இவற்றைக் களைய வேண்டுமானால் பெண்களது பொருளாதார பலத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் கவனம் செலுத்தல் வேண் டும். தற் காலத் தில் ஆண் களால் கைவிடப்படுகின்ற குடும்பங்களது பொருளாதார நிலையும் பாதுகாப்பு நிலையும் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது குறிப்பிட்ட வெளியா சம்பவங்கள் போன்று மேலும் பல சம்பவங்கள் நடைபெறுவதற்கு இவை காரணமாக அமைந்து விடும்.

ஆகவே, ஏற்கனவே யுத்தத்தால் மனவடு களையப்படாது வாழுகின்ற பெண்களை மேலும் வலுவிலக்கச் செய்கின்ற செயற்பாடுகளையே எந்து பொறுப்புணர்வற்ற செய்கைகளினால் நாம் செய்து வருகின்றோம். பெண்கள் சிறுவர்களுக்கான தனியான அமைச்சு, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்குமான தனியான சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் பெண்கள் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள் எனப் பொறுப்பான பதவிகள் வழங்கப்பட்டிருந்தும், பெண்கள் விடுதலை மற்றும் பெண்கள் சமவரிமை தொடர்பாக வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெறும் அமைப்புகள் கூட இவ்வாறான சம்பவங்கள் இடம்பெறுகின்ற இத்தருணத்தில் வாய் மூடி இருப்பதானது அவற்றின் இருப்புப் பற்றி கேள்வி கேட்க வைக்கின்றன. இவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு சமூகத்தின் அங்கத்தவர் என்ற ரீதியில் எமது ஒவ்வொருரதும் பங்கு எவ்வாறு இருக்கப் போகின்றது என்பதே எம்முன்னால் உள்ள கேள்வியாகும்.

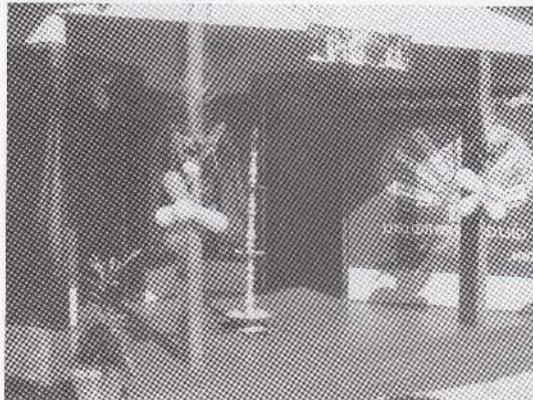
பெண்கள் செயற்பாட்டு வலையமைப்பு

19 மே 2013

முன்மாதிரியான பெண்கள் சிறுவர் பிரிவி - மன்னார் காவற் துறை

பொலிஸ் நிலையத்தில் பெண்கள், சிறுவர்கள் கொடுப்பதற்குச் சொல்லும் போது, தங்கள் பிரச்சினைகளை மனம் திறந்து, உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி சொல்ல முடியாத நிலையில் பல சிரமங்களை எதிர் நோக்குகின்றனர். காவல் நிலையத்திற்குப் பெண்களால் கொண்டுவரப்படும் முறைப்பாடுகளை பலர் மத்தியிலும் விசாரிப்பதால், வள்ளுமறைக்குட்பட்ட பெண்கள் தங்களது அந்தரங்க விடயங்களை மனம் திறந்து முறையிட முடியாத பாதுகாப் பற்றி நிலை காணப் படுகின்றது. இந்நிலைமையானது இப்பெண்களுக்கு காவல் துறைமீது நம்பிக்கையற்ற தன்மையை ஏற்படுத்தியது. இதனால் காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று முறையிடுவதற்குப் பெண்கள் தயக்கம் காட்டி வந்தனர். அது மாத்திரமன்றி விசாரணைகள் மேற்கொள்ளும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களும் பால்நிலை சமத்துவத்துடன் செய்யப்படாத நிலை தொடர்பாக எங்கு முறையிடப்பட்டது. அத்துடன் விசாரிக்கும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் ஆண்களாகவும் இருந்தனர். இதனால் பெண்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளை அச்சமின்றி சொல்ல முடியாத நிலை தொடர்ந்தது. மேலும் ஆரம்பத்தில் பெண்கள் வீட்டு வன்முறை தொடர்பாக முறைப்பாடுகள் செய்யும்போது குடும்ப வன்முறைத் தடைச் சட்டத்திற்கு அமைவாக முறைப்பாடுகள் பதிவு செய்யப்படுவதில்லை.

“

வன்முறைக்குட்பட்ட

பெண்கள் தங்களது அந்தரங்க விடயங்களை மனம் திறந்து முறையிட முடியாத பாதுகாப்பற்ற நிலை காணப்பட்டதால், இப்பெண்களுக்கு காவற் துறைமீது நம்பிக்கையற்ற தன்மை ஏற்பட்டது.

இதனால் காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று முறையிடுவதற்குப் பெண்கள் தயக்கம் காட்டி வந்தனர் ”

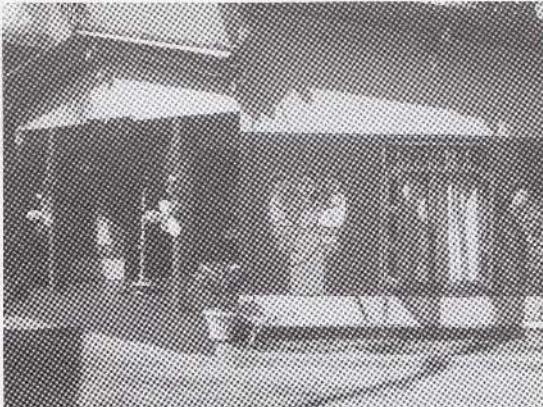
மேற்படி பிரச்சினை பல மட்டங்களில் பேசப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விடயம் தொடர்பாக ஓராயங்ந்த போது இடப்பற்றாக்குறை, தளபாடங்கள் பற்றாக்குறை, கண்ணியின்மை, குடும்ப வன்முறைச் சட்டம் தொடர்பாக போதிய அறிவு மற்றும் பயிற்சி இன்மை, பெண் போலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் பற்றாக்குறை இருப்பது அவதானிக்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாக மன்னார் மாதர் அபிவிருத்தி ஒன்றியம் போலிஸ் அத்தியாசக்கருடன் தொடர்பு கொண்டு உரையாடி போலிஸ் உத்தியோகத்தர்களுக்கு குடும்ப வன்முறைச் சட்டம் தொடர்பாக பயிற்சி வழங்கியதுடன் தளபாடங்களும், கண்ணியம், பெண்களுக்கென தனியான மூன்று அறைகள் கொண்ட கட்டடமும் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதோடு, அது 20.03.2013 அன்று மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு வைபவ ரீதியாகத் திறந்தும் வைக்கப்பட்டது.

எம்மால் வலுப்படுத்தப்பட்ட இப்பெண்கள் சிறுவர் பிரிவானது மிகவும் சிறப்பாக இயங்குவதுடன், பெண்கள் மத்தியில் இச்சேவை தொடர்பாக வரவேற்பையும் பெற்று வருகின்றது. குறிப்பிட்ட பெண்கள் பிரிவினைப் பெண்கள் தயக்கமின்றிப்

பயன்படுத்துவதோடு முறைப்பாடுகளைச் செய்வதற்கு இவ்விடத்தினை நன்கு பயன்படுத்துவதுடன், அரசால் ஏனைய பகுதிகளிலும் இம் மாதிரியினை உருவாக்குவதற்கான பரிந்துரையும் எம் மால் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மன்னாரின் ஏனைய ஜூந்து பொலிஸ் நிலையங்களான சிலாவத்துறை, முருங்கன், மடு தலைமன்னார் விடத்தல்தீவு, இலுப்பைக்கடலை ஆகிய பொலிஸ் நிலையங்களுக்கு மன்னார் பொலிஸ் அதிகாரிகளை அழைத்து மன்னார் பொலிஸ் நிலையத்தின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது. அதில் தங்களுக்கு என்ன மாதிரியான முறைப்பாடுகள் வருகின்றன என்பது தொடர்பாகவும் கைத்தத்தோடு, பெண்களுக்கான தலியான பெண்கள் பிரிவினை அமைக்க வேண்டும் எனவும் கூறினார்கள். தலைமன்னார் பொலிஸ் நிலையத்தில் பெண்கள் பிரிவினை அமைப்பதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

மகாலக்கமி குருசாந்தன்

காணாமற் போனோர் குடும்பங்களின் குரல்கள்

சரணடைந்தோரையும், காணாமற் போனோரையும்
தேடிக் கொடுப்பதற்கான வேண்டுகோள்!

இவிவா அரங்கில் 27.02.2013 அன்றைய நிலைக்கை மனித உரிமை தொடர்பாக அரசு அமைச்சர் கெளரவ மகிள்த சமரசிங்க அவர்களின் உண்மைக்குப் பூர்ம்பான கூற்றுத் தொடர்பாக நாங்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற வகையில் தங்களுக்கு முறையிடுவது யாதெனில், 16.05.2009இல் விடுதலைப் புலிகளின் ஆயுதங்கள் மொளிக்கப்பட்டதன் பின்னர் 18ஆம் திகதி காலை 07.30 மணியளவில் மூல்லைத்தீவின் வட்டுவாகல் பிரதேசத்தைக் கடந்து மூல்லைத்தீவுக் கச்சேரியை அண்மித்த செல்வபுரம் பகுதியில் யுத்தம் முடிவடைந்த நிலையில் 18.05.2009இல் மூல்லைத்தீவு இராணுவத்தினரிடம் கிறிஸ்தவ பாதிரியர் பிரான்சிஸ் ஜோசப் அவர்கள் தலைமையில் எங்கள் முன்னிலையில் பல நாற்றுக்கணக்கான தளபதிகள் பொறுப்பாளர்கள்,

போராளிகள் சரணடைந்தனர். இவர்கள் எங்கு உள்ளார்கள் என்ற விபரம் கூட இன்றுவரை இலங்கை அரசினால் எமக்குத் தெரிவிக்கப்படாமல் எங்கோ இரகசியத் தடுப்பு முகாம்களில் சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இதில் சரணடைந்தவர்களில் பலர் குடும்பம் குடும்பங்களில் விடுகுழந்தைகளுடன் சரணடைந்தனர். இவர்களின் மனைவி பிள்ளைகள் கூட இரகசியத் தடுப்பு முகாமில் உள்ளனர் என்றே நாம் கருதுகிறோம்.

காணாமல் போனோர் தொடர்பாக பெயர் வெளியிடப்படாத பட்டியலினை வெளியிடுவதாக சர்வதேசத் திற்கு அரசாங்கம் மூன்று முறை அறிவித்திருந்தும் இன்றுவரை அந்தப் பட்டியல் வெளியிடப்படவில்லை என்பதுதான் உண்மை.

13.05.2012 இலங்கைப் பாதுகாப்பு அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட அறிவித்தலுக்கமைய நாங்கள் 14.05.2012இல் வவுனியா குற்றத் தடுப்புப் பிரிவிற்கு சென்று அங்கும் அவர்களின் விபரம் எதுவும் இல்லை என்ற ஏழாற்றத்துடன் பயங்கரவாதக் குற்றத் தடுப்புப் பிரிவினரின் அச்சுறுத்தலுக்கும் ஆளாகியுள்ளோம். ஏற்கனவே 2011ஆம் ஆண்டிலும் சர்வதேச அழுத்தம் காரணமாக இதேபோன்ற அறிவித்தல் கிடைத்ததோடு, நாங்கள் இதே இடத் திற்குச் சென்று ஏழாற்றத்துடனேயே திரும்பி வந்தோம். இது தொடர்பாகக் கூட்டமைப்புப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடமும் முறையிட்டோம்.

“

சரணடையுங்கள்

பொதுமன்னிப்புப் பெற்றுத்
தருகின்றோம் என முன்னாள்
இந்தியத் தமிழ்நாட்டு
முதலமைச்சரின் மகள்
கனிமொழி மிகநயவஞ்சகமான
முறையில் எங்கள் குடும்பத்
தலைவர்களை இலங்கை
அரசின் சதிவலையில்
வீழ்த்திவிட்டார்.
ஆனால் இன்றுவரை
இதுதொடர்பாக இத்தலைவர்கள்
எந்தப் பரிகாரமும்
மேற்கொள்ளவில்லை.

”

இன்றுவரை அரசகட்சி அமைச்சர்களான சிறைச்சாலைகள் புள்ளவாழ்வு அமைச்சர் கெளரவுடியு, குணசேகரா, கெளரவ அமைச்சர் கஜதீ, நீலி அமைச்சர் கெளரவ ரவுப் ஹக்கிம் சிறுகைத்தூழில் அமைச்சர் கெளரவ டக்ஸல் தேவானந்தா, பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சர் கெளரவ பசில் ராஜுபக்ஸ, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் நாமல் ராஜுபக்ஸ போன்றோரிடமும் அரச அதிகாரிகளிடமும், இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, நல்லினக்க ஆணைக்குழு அரச சாப்பற நிறுவனங்களான சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம், யுனிசெவ், யு.என்.எச்.சி.ஆர், ஜாதீஸ் ஆகியவற்றிலும் அரச சாப்பற மனித உரிமை அமைப்புகளிலும் எங்களில் உள்ள அநேகர் முறையிட்டுள்ளோம். காவல்துறை, பயங்கரவாதக் குற்றத் தடுப்புப் பிரிவு, பூசா சிறைச்சாலை, வெவிக் கடைச் சிறைச்சாலை, கஞ்சத் துறை சிறைச்சாலை எங்கும் தேடிப் பார்த்தும் பயனில்லை. ஏற்கனவே கொடிய பேரினால் உடல், உள் ரதியான பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இருக்கும் எம்மை மேலும்

மேலும் துண்பப்படுத்துவதும், அச்சுறுத்துவதும் விரக்தி நிலைக்கு எம்மை இட்டுச் செல்கின்றது.

போரின் கொடுமையால் இலங்கை அரசின் ஷல், கிபிர், கொத்துக்குண்டு, நச்சக்குண்டு வீச்சில் ஒருதொகுதி உறவுகள் மரணித்துவிட்டன. பல உறவுகள் அங்கவீனர்களாக நாதியற்று வாழ்கின்றன. ஆழ்யப்படுத்துகை இல்லாத பலர் மனதோயாளர்களாக வாழ்கின்றனர். நாங்களோ எமது உறவுகளை கண் முன் னே இலங்கை இராணுவத் தினரிடம் சரணடையக் கொடுத்துவிட்டு நடைப் பினங்களாக வாழ்ந்து வருகின்றோம்.

கணவனை இழந்த மனைவி, பிள்ளையை இழந்த பெற்றோர், பெற்றோர் இழந்த பிள்ளைகள் இவ்வாறான உறவுகளே நாங்கள். காணாமல் போன உறவுகளை இன்றும் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றோம். நாங்கு வருடங்கள் பூர்த்தியாகின்ற நிலையில் வாழ்வாதாரத் திட்டங்கள் இன்றி பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்கும், கல்வி ஊட்டுவதற்கும், பாதுகாப்பாக வளர்ப்பதற்கும் கடும் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றோம். இளவுயதுகொண்ட நாங்கள் பாதுகாப்புப் படைபினரிடமிருந்தும், சமூகத்தின் சீர்கெட்ட ஆண் வர்க்கத்தினரிடமிருந்தும் எம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள மிகவும் சிரமப்படுகின்றோம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எங்கள் மீது அங்கொண்ட அன்பான உறவுகளைத் தேடுவதற்காக இராணுவத்தின் உயிர் அச்சுறுத்தலையும் மீறி எங்கள் உயிரை இழப்பதற்கும் தயாரான நிலையிலேயே இன்றுவரை உறவுகளைத் தேடுகின்றோம்.

நாங்கள் எமது பிரதிநிதிகளான தமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்புப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடமும் காணாமற்போனோர் தொடர்பாக முறைப்படிருந்தோம். அண்மையில் யாழ் ஆயரையும், மன்னார் ஆயரையும் சந்தித்து எமது சரணடைந்த, காணாமற் போன உறவுகளை மிகுடுத்தருமாறு கோரியிருந்தோம்.

“சரணடையுங்கள் பொதுமன்னிப்புப் பெற்றுத் தருகின்றோம்” என முன்னாள் இந்தியத் தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சரின் மகள் கனிமொழி மிகநயவஞ்சகமான முறையில் எங்கள் குடும்பத் தலைவர்களை இலங்கை அரசின் சதிவலையில் வீழ்த்திவிட்டார். ஆனால் இன்றுவரை இதுதொடர்பாக இத்தலைவர்கள் எந்தப் பரிகாரமும் மேற்கொள்ளவில்லை.

பொதுமன்னிப்பு என்ற பக்ரங்க அறிவித்தல் மூலம் நிராயுதபாணிகளான போராளிகள் சரணடைந்து இன்றுவரை நாங்கு வருடங்கள் பூர்த்தியடைகின்ற நிலையில் நாம் துன்பத்தின் முடிவில் நிற்கின்றோம். இலங்கை அரசு பொறுப்புக் கூறுந் தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டியது அதன் கடமை. நல்லினக்க ஆணைக்குழுவின் முன்னிலையிலும் எங்களில் பலர்

நேரடி சாட்சியம் அளித்திருந்தனர். ஆயினும் இன்றுவரை ஆக்குப்பவான் ஆரம்ப நடவடிக்கை கூட இடம்பெறவில்லை என்பது வேதனையான விடயமாகும். அரசினால் நல்லினைக்கத்திற்கான எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இன்றும் நாங்கள் எங்கள் பிள்ளைகளுடன் இராணுவ, இராணுவப் புலனாய்வு மற்றும் அரச சார்பு மாற்றுக் குழுக்களின் அச்சுறுத்தலுக்கு ஆளாகி வாழ்ந்து வருகின்றோம்.

எம்மில் சிலர் தங்கள் உறவுகளை கண்முன்னே இலங்கை இராணுவத் தினரிடம் சரணடையக் கொடுத்ததாகக் கூறி ஆட்கொண்டவும் மனு வழக்குத் தாக்கல் செய்ய 2011இலும் 2012இலும் சட்டவல்லுனர்களை நாடி இருந்தனர். இன்றுவரை அந்த சட்டவல்லுனர்களால் இலங்கை அரசின் அநீகிக்குமுன் நீதிகோரி வழக்குத்தாக்கல் செய்ய முடியாமையானது மிகவும் வேதனைபான விடயம். விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்தது போன்ற இச்செயற்பாடு எம்மை எமது எதிர்கால நம்பிக்கையினை வேரோடு சாப்ததுள்ளது.

2012இல் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்க அநீக்கையின்படி 12000இற்கு மேற்பட்டோர் காணாமல் போயுள்ளதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 2012இல் கிளிநூச்சி மாவட்டத்தில் மட்டும் பெண்களைத் தலைமையாகக் கொண்ட குடும்பங்கள் 5803 உள்ளன என்றும், அதில் கணவனை இழந்த பெண்கள் 3713 எனவும் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. (இந்த எண்ணிக்கை பிக்க குறைவானதாகவே உள்ளது)

இன்று சர்வதேசம் மனித உரிமை தொடர்பாகவும். காணாமற் போனோர் தொடர்பாகவும் அக்கறை

கொண்டுள்ளது. நான்கு வருடங்கள் கமர் 1150 நாட்கள் கடந்துவிட்டன. நாங்கள் பொறுமை இழந்துவிட்டோம். நாங்கள் மௌனமாக இருப்பது காணாமல் போன உறவுகள் இலங்கை அரசினால் நிரந்தரமாக காணாமற் போவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கின்றும்.

நாங்கள் பாரதாராமன் வன்முறைகளை நேரில் கண்ட சாட்சியங்கள். எங்களுக்கு எதிராகக் குற்றங்கள் புரிந்த குற்றவாளரிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். இவர்கள் நீதிமன்றின்முன் நிறுத்தப்பட வேண்டும். நீதிமன்றங்கள் சர்வதேச ரீதியில் அமைந்திருக்க வேண்டும். இலங்கையில் இதற்காக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் வெற்றியளிக்கமாட்டாது. நீதி என்பது பாதித்தவன் முறை தொடர்பில் விரும்பும் நீர்வு. உண்மை வெளிவருவது மிகமுக்கியம்.

எனவே, போரின் சாட்சியங்களான நாங்கள் உங்களிடம் முறையிடுகின்றோம். இலங்கை அரசின் இரகசியத் தடுப்பு முகாம்களில் உள்ள எங்கள் அன்பான உறவுகளை மீட்டுத் தாருங்கள். இலங்கை அரசின் காலதாமதத்திற்கு தயவுசெய்து துணைபோக வேண்டாம். எனவே மன்றாட்டமாக சர்வதேசத்தின் ஐநா சபையில் எங்கள் கோரிக்கைகளை முன் வைக்கின்றோம்.

சரணடைந்த, காணாமற் போன உறவினர்கள் அமைப்பினரால் இலங்கைக்கான ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபன வதிவிடப் பிரதிநிதிக்கு கையளிக்கப்பட்ட கழகம் - 06 பங்குணி 2013

ஓர் அரசியல் புல்வுக்காய்...

மாநிலமென்பார்....
மாகாணமென்பார்....
தேர்தலில் மட்டும்
தேனாக கதையுரைப்பார்.

ஆட்சி பிடிப்பதற்கு
காட்சிகளை மாற்றிடுவார்
பால்வற்றிய ஏழைத் தாயவள்
பரித்விக்கும்போதும்
பதவி சுகங்களையே
வழிபாடு செய்திடுவார்

அன்று
ஜான்சி ராணியும்
அனுலாதேவியும்
ஆடக சௌந்தரியும்
அரியணை ஏறிய
அரிய நிகழ்வுகளை
வரலாற்றில் இருந்தும்
மீண்டும் மீட்டெடுப்போம்

எமது தேவைகள்
எமது உணர்வுகள்
எமக்கான தீர்வுகள்
வேண்டுமென்றால்
தடைகளைத் தாண்டி
அறிவு, முயற்சி, உழைப்பு
இவற்றை படைகளாக்கி
நவீன ஜான்சி ராணிகளாய்
வலம்வர,
இன்றைக்கே சங்கல்பம்
எடுப்போமா?
எனதன்பு அழைப்பு
அகதிமுகாம் குடிசைக்குள்
முள்வேலிச் சிறைக்குள்
முடங்கிக் கிடக்கும்
சகோதரி உன் செவிகளிலும்
வீழ்ந்து மனமாற்றம்
கொணர்ந்தால்
ஆணாதிக்க அரசியல் இருட்டு
அன்றைக்கே இருண்டுவிடும்

ச. சசீதரன்

பண்கள் மற்றும் பண் பிள்ளைகளுக்கு எதிரான வன்முறைகளும், யரிந்துரைகளும்

பண்கள் செயற்பாட்டு வகையையும்

பெண்களுக்கு எதிராக நடைபெறுகின்ற வருகின்றது. இத்தகைய பெண்களுக்கு எதிராக நடைபெறும் வன்முறையானது சட்டம், கல்வி, சொத்து, நிர்வாகம் என்பன சார்ந்து காணப்படுகின்றது. மேற்படி இடங்களில் பெண்கள் பாலியல், உள் மற்றும் உடல் சார்ந்தும், மேலும் பொருளாதார சமூக ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டும் வருகின்றனர். இவ்வாறான வன்முறைகள் சார்ந்து பணியாற்றுகின்ற பெண்கள் செயற்பாட்டாளர்களான எமது செயற்பாடுகள் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகுவதை மனவருத்தத்துடன் குறிப்பிடலாம்.

பலவருடங்களாக பெண்கள் உரிமைகளுக்கு குரல் கொடுக்கும் செயல்லாதிகள் மற்றும் அமைப்புகளாகிய நாங்கள் இத்தகைய குழலை வள்மையாகக் கண்டிக்கின்றோம். போருக்குப் பின்னரான மீளினக்கை வேலைப்பாடுகளில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய நிலையில், மேலும் பெண்கள் அபிவிருத்தி வேலைகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய இந்நிலையில் இவ்வாறான வன்முறைகள்

அதிகரிக்கின்ற தன்மையானது எம்மை விசனத்திற்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. கிட்டத்தட்ட நான்கு தசாப்த காலங்களுக்கு மேலாக நடைபெற்று வரும் பெண்விடுதலை மற்றும் பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பான செயல் வாதங்கள் அல்லது செயல் திட்டங்கள் அனைத்தையுமே இழிவபடுத் துகின்றதாகவே இந்நிலைப்பாடு அமைகின்றது. ஜனநாயக நாடோன்றில் ஆண்-பெண் இருபாலாது உரிமைகளும் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் அனைத்து விடயங்களிலும் சமவாய்ப்புப் பேணப்பட வேண்டும்.

தற்போது பெண்களை இழிவாகவும் இரண்டாம் பட்சமாகவும் பார்க்கின்ற நிலைகளாவன் அதிகளான சமூகங்களில் மாறிவிட்டன. பெண்களை அழிமைகளாக நடாத்தி அவர்களின் ஆற்றல் களையும் சிந்தனைகளையும் மழுங்கடித்த காலம் இன்று வரலாறுக மாறிவிட்டது. தற்போதைய காலகட்டத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பும், கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் ஆய்வாக்கியமான முறையில் உள்வாங்கப்படுகின்றன. பெண்களின் தலைமையில் பல செயல்வாதங்கள்

தோன்றியுள்ளதுடன் அவற்றில் பெண்களதும் ஆண்களதும் பங்களிப்பானது வெற்றிகரமாக முன்னேக்கப்படுவதனைக் காணலாம்.

அத் தோடு பெண் களின் பங்களிப் பினை ஏற்றுக்கொள்கின்ற தன்மை அதிகரித்து வருகின்ற இக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்லாமல் வடமாகாணத்தில் பெண்களுக்கு எதிராக வன்முறைகள் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்ற இந்திலையானது மிகவும் வேதனை அளிக்கின்றது. கடந்த காலங்களில் பெண்களின் செயல்வாதங்களிற்கு சவாலாக காணப்பட்ட மேற்படி சம்பவங்களைக் குறிப்பிடலாம். இவை இன்னமும் தீர்க்கப்படாத ஒன்றாகவும், புதிய வடிவங்களிலும் தோற்றும் பெறுகின்றன

1. 2000 ஆண்டாவில் தீவகப் பிரதேசத்தில் நடைபெற்ற பெண்ணின் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் கொலை தொடர்பான வழக்கு இன்னமும் முடிவிற்கு வரவில்லை
2. 13 வயதில் இருந்து 16 வயது வரை வீடு ஒன்றில் பணிபுறந்த சிறுமிக்கு எதிராக குறிப்பிட்ட வீட்டு நபரால் நடைபெற்ற பாலியல் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பாக மேல்நீதிமன்றத்தால் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.
3. சிறுவர் இல்லங்களில் நடைபெற்ற பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள் தொடர்பான வழக்குகளில் சிறுமிகளுக்கு எதிராக நீதி காணப்படுகின்றனமை.
4. பெண்கள் தமது குடும்பத்தகராயு தொடர்பாக நடைபெறுகின்ற வழக்குகளுக்கு இலவசமாக சட்ட உதவியில் வழங்குகின்ற நிறுவனங்கள் செய்கின்ற இயுத்தடிப்பு அல்லது தட்டிக்கழிப்பு.
5. பெண்களது காணி தொடர்பான ஆவணங்களில் பாராபட்சங்கள் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமது கணவனின் பெயரில் உள்ள காணிகளை பெறுவதற்கு உள்ள தடைகள். தேசவுமைச் சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகள் காராணமாக பெண்கள் தமது கணவன்மாக்களை காணாமல்போன நிலையில் அக்காணிகளின் உரிமைகளை பெறுவதற்கு உள்ள தடங்கல்கள்.
6. கிராம அதிகாரிகள் தொடக்கம் மேலதிகாரிகளால் ஏற்படுகின்ற பாலியல் ரீதியான மற்றும் உள்ள ரீதியான பாதிப்புகள்.
7. வடக்கில் குறிப்பாக கிளிநூச்சி மூல்லைத்தீவில் இராணுவத்தில் பெண்கள் இணைக்கப்பட்டதில் பெண்களிற்கு ஏற்பட்ட உள் ரீதியான துன்புறுத்தல்கள்.

8. வடமாகாணத்தில் பெண்கள் தமது குறைகளை அல்லது பிரச்சினைகளை முறையிடுவதற்கு பொலிஸ் நிலையங்களில் காணப்படுகின்ற பல்வேறுவிதமான தடைகள். தமிழ் பேசும் உத்தியோகத்தர்கள் இன்மை, பெண்கள் தமது முறைப்பாடுகளை கூறுவதற்கு எனத் தனியான இடமின்மை.

9. காணி விடயத்தில் தற்போது மூல்லைத்தீவில் முள்ளியவளைக் காணிப் பகிரவு தொடர்பாக ஏற்பட்ட பிரச்சினை. இரு இனங்களிற்கு இடையில் முரண்பாடுகளை உருவாக்குகின்ற நிலையினை ஏற்படுவதற்கு காரணமாக அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகள் இருந்தமை.
10. தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற அஸ்ரப் நகர், விஸ்வமடு வழக்கு, காணமற்போனோருக்கான வழக்கு, போன்றவற்றில் காணப்படுகின்ற தாமதங்கள்.
11. கிட்டத்தட்ட அதிகமான வழக்குகள் சட்டமா அதிபரின் அறிக்கைக்காக காத்திருக்கின்றனமை. அதிகமான வழக்குகள் பெண்கள் தொடர்பானவை.
12. போலிஸ் மற்றும் சட்ட வைத்திய அதிகாரிகளின் அசமிந்தப் போக்குகள். சிறுமிகள், பெண்கள் தொடர்பாக காணப்படுகின்ற வழக்குகளிற்கு இவர்களின் அறிக்கைகள் போதிய திருப்தி அற்றதாகக் காணப்படுகின்றனமை.
13. சிறுவர் நீதிமன்றத்தில் காணப்படுகின்ற மேல் உயர் அதிகாரிகளின் சிந்தனைப் போக கினால் வழக்குகளில் ஏற்படுகின்ற தாமதங்கள்.
14. பாலியல் வல்லுவிற்கு உள்ளான பெண்கள், வீட்டுவள்ளுறைக்கு உள்ளான பெண்கள் தொடர்பாகக் காணப்படுகின்ற பாதுகாப்பு பொறிமுறை இல்லாமை.
15. வடமாகாணத்தில் காணப்படுகின்ற இராணுவ முகாம்கள் மற்றும் காவல் அரண்கள் பெண்களுக்கு பல்வேறுபட்ட விடயங்களில் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. பொருளாதார ரீதியான பங்களிப்பிற்கும், சமூக ரீதியான பங்களிப் பிற்கும் தடைகள் காணப்படுகின்றன.

மேற்படியான பிரச்சினைகளில் வடமாகாணத்தில் போலிஸ் திணைக்களம், சட்டமா அதிபர் திணைக்களம், அரசு அதிபர்கள் மற்றும் அதிகாரிகள், கல்வித் திணைக்கள் உயர் அதிகாரிகள், ஆசிரியர்கள், சட்ட வைத்திய அதிகாரிகள், காணி ஆவணக்குழு, இலவச சட்ட உதவி ஆவணக்குழு சட்டத்துறணிகள் ஆகியோர் பொறுப்புக் கூரவேண்டியவர்களாக உள்ளனர்.

1. குடும்ப மற்றும் நெருங்கிய துணை வன்முறை

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள பகுதிகளில் வீட்டு வன்முறை என்பது நாளாந்தம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றது. (குடும்பப் பிரிவுகள், திருமணத்திற்கு முன்றான கர்ப்பம், ஆண்களின் தொடர் திருமணங்கள், ஏமாற்றுதல், துண்புறுதல், அடித்தல், உடல், உளர்தியாகக் காய்ப்படுத்தல்) இதற்கு முக்கிய காரணங்களாகக் கூறப்படுவது யாதெனில் பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்காக கிடைக்கப்படுகின்ற தீவுகள் காத்திரமானதாக இருப்பதில்லை. நீதியை பெறும் இடங்களில் பெண்தானே என்ற புறக்களிப்பு (அது கிராம மட்டத்திலிருந்து மேல்மட்டம் வரைக்கும்.) ஆண்கள் பணத்தினை கொடுத்துத் தப்பித்துக் கொள்ளுதல். இதனால் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு, பராமரிப்பு, பொருளாதாரம், வேலை வாய்ப்பின்மை, வறுமை, சமூக, கலாசார புறக்கணிப்பு உத்தியோகத்தர்களின் சுரண்டல் இது போன்று அனைத்து விடயங்களிலும் பெண் களே பாதிக்கப்படுகின்றனர். (சுச்சிலம்பற்று, முகத்துவாரம், பூங்கள், மாவடிச்சேணை போன்ற பகுதிகளில் அதிகரித்து வருகின்றது) (திருக்கோணமலை)

‘ வன்முறையாளர்கள்
மிகவும் இலகுவாக
சட்டப்பிழியிலிருந்து
தப்பிச்செல்வதற்கான
தன்மை அதிகரித்துள்ளது.
இவ்வாறன வன்முறைகள்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு
இது ஓர் வழமையான
வன்முறை என்ற
மனநிலையை
தோற்றுவித்துள்ளது. ’ ’

அம்பாரை மாவட்டத்தில் கடந்த 25 வருட காலமாக நடைபெற்று முடிந்த யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட அள்கூட்டுத்தினால் பெண்கள் இடம்பெயரவும், உறவுகள் காணாமல் போயும், தமது குடும்பத் தலைவர்களை இழந்தும் என்ப பலவாறான அவசினிலைகளுக்கு அவர்கள் உள்ளாக்கப்பட்டதால் குடும்பத்தைத் தலைமை தாங்கும் பெண்களின் எண்ணிக்கைகள் அதிகரித்துள்ளன. இவ்வாறான நிலையில் குடும்பங்களுக்கிடையான இருதார விவாகம், வன்புணர்ச்சி அதிகரிக்கப்பட்டு, குடும்பப் பாதுகாப்பு அற்றுப் போன நிலை உருவானது. இச்செயற்பாடுகளானது பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பால்நிலை அடிப்படையிலான வீட்டு வன்முறைகள், பாலியல் துறுப்பிரயோகங்கள், பெண்களின் உரிமைகள்

மீறப்படுதல், அதிகார துறுப்பிரயோகங்கள், வளங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதில் பாரபட்சம் காட்டுதல், பெண்கள் தலைமை வகித்தல், வருமானம் ஈடுதல் போன்ற பழக்கமில்லை குழந்தைகளில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் தோன்றின. இதனால் மனப் பாங்குகளும் விழுமியங்களும், பழக்கமுறைகளும், நடத்தைகளும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளாக அமைந்தன. அத்தோடு குடும்ப வன்முறையானது மாறாத உரிமை மீறல் வன்முறை இல்லையென்று வாதிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக உருவாகியுள்ளதனால் பெண்கள் மேலும் பாதிக்கப்பட்ட நிலைக்கு வரவேண்டிய சமூக நிலை உருவாகியுள்ளது. இதனால் வன்முறையாளர்கள் மிகவும் இலகுவாக சட்டப் பிழியிலிருந்து துதபிச்செல்வதற்கான தன்மை அதிகரித்துள்ளது. இவ்வாறன வன்முறைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இது ஓர் வழமையான வன்முறை என்ற மனநிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. (அம்பாரை)

மன்னார் மாதர் அபிவிருத்தி ஒன்றியத்தில் பெண்கள் சார்ந்து 690 முறைப்பாடுகளும், குடும்ப வன்முறை சார்ந்து 382 முறைப்பாடுகளும் பதிவாகியது.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கிராம சேவையாளர் J/82 J/84 J/85 J/86 J/87 J/88 பிரிவுகளில் ஆண்கள் மது போதைவஸ்துகளுக்கு அடிமையாகியுள்ளார்கள். இதனால் இப்பகுதிப் பெண்கள் பல்வேறு விதமான வன்முறைகளுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர்.

கனவன் குடித் தால் மணைவியோடு முரண்படுகின்றான். மகன் குடித்தல் அயலவர்களோடு முரண்படுகின்றான். சிறுவர்கள் ஆண்பிள்ளைகளும் மதுபாவனைக்கு உள்ளாகிறார்கள். குடும்பத்திலுள்ள பெண்களுக்கு அமைதி இன்றிப் போய்விடுகின்றது. போலீசும் வீடுமாக தாய் திரியும்போது மற்றைய பிள்ளைகளைக் கவனிக்க முடியாத குழந்தை பெண்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

கனவன் குடித்துவிட்டு மனைவியை பாலியல் தேவைக்காக அழைக்கிறான். மனைவி அதற்கு சம்மதிக்காவிட்டால் மனைவிக்கு அடிக்கிறான். பெரும்பாலானவர்களின் வீடுகளில் வசதிகள் குறைவாக காணப்படுவதால் பெற்ற பிள்ளைகளுக்கு முன் பாலியல் உறவுகளை பெற நார் யேற்கொள்கிறார்கள். இதனை சிறு பிள்ளைகள் பார்த்து விட்டு வேறு பிள்ளைகளுடன் விளையாடுகிறார்கள். (யாழ்ப்பாணம்)

குடும்ப வன்முறைக்கான காரணங்கள்

- இவ்வருதாத திருமணம்
- பொருளாதாரப் பிரச்சினை
- கனவன் தொடர்ச்சியான மதுப்பாவனை

- கையடக்கத் தொலைபேசியில் வேறு பெண்களுடன் உரையாடல்
 - வெளிநாட்டுக் கலாசாரத்தை ஆண்கள் பின்பற்றல் (Phonography பாம்/நீலப்படம் பார்த்தல்)
 - தொலைக்காட்சி ஊடகங்களைப் பின்பற்றல் (சினிமாப் படங்கள், நாடகங்கள்)
 - விருப்பமில்லாத திருமணம்
 - கணவரின் பாலியல் தொந்தரவு
 - ஏனைய ஆண்களினால் பாலியல் தொந்தரவு
 - ஆண்கள் மனைவி தவிர்ந்த வேறு பெண்களுடன் பாலியல் தொடர்பு வைத்தல்
 - தீர்மானங்களை ஆண்கள் எடுப்பது
 - கணவன், மனைவிக்குமிடையில் புரிந்துணர்வு இன்மை
 - சொத்துக்கள் ஆண்கள் பெயரில் இருப்பது.
 - அரசு குடும்ப வன்முறைச் சட்டத்தை சரியான முறையில் அமுலாக்கம் செய்யாமை
 - யுத்தத்தின் பின் வறுமை காரணமாக குடும்ப வன்முறை அதிகரித்துள்ளது.
 - பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு தாபரிப்பு ஒழுங்காக செலுத்தாமை
 - குற்றவாளிகளாக இனங்காணப்படும் ஆண்கள் சட்டத்தரணிகளால் பாதுகாக்கப்படும் நிலை உள்ளது. எனவே, அவற்றில் மாற்றுத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்
 - குற்றவாளிகளிடம் இலஞ்சம் வாங்கிவிட்டு சம்பவங்களுக்கு நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை.
 - பெண் கள், சிறுவர் களை பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்குபவர்களை பிணையில் விடுவதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது.
 - கையடக்கத் தொலைபேசியை வைத்திருப்பதற்கான வயதெல்லையை நிர்ணயித்து சட்டமாக்கப்படல் வேண்டும்.
 - தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் பெண்களைத் துன்புறுத்தும் காட்சிகளைத் தவிர்த்தல்.
1. பாலியல் பலாத்காரம் மற்றும் பாலியல் நீதியான தாக்குதல்
 2. வேலைத்தளத்தில் (ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தப்படாத இரு பிரிவுகளிலும் அதேபோல், முறைசார் மற்றும் முறைசாரா துறைகளிலும்) மற்றும் பொதுவித்தில் ஏற்படுகின்ற பாலியல் வன்முறை
 3. பெண்களின் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரம், தொடர்பு கொள்ளல் மற்றும் இயக்கம் போன்றவற்றைக் குறைப்பதற்கான அச்சுறுத்தல் மற்றும் வன்முறை
 5. மதம் மற்றும் பண்பாடு என்ற பெயரில் நியாயப்படுத்தப்படுகின்ற பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை
 6. ஆண்வழி மரபுவழியாக காணிப்பத்திறங்கள் ஆண் களுக்கு உரிமையுடையனவாக காணப் படுவதனால் பெண் களைத் தலைமைத்துவமாகக் கொண்ட குடும்பங்கள் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றார்கள். (மூல்லைத்தீவு)
 7. காதி நீதிமன்ற முறையினாலும் முஸ்லிம் விவாக விவாகரத்து முறையினாலும் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள்.
 8. இலங்கையில் 162 காதி நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. இதில் ஒரு சில குறிப்பிட்ட நீதிமன்றங்களைத் தவிர ஏனைய நீதிமன்றங்கள் பெண்களுக்கு அநீதியான செய்தியாக்களையே மேற்கொள்கின்றன.
 9. 1958ஆம் ஆண்டு 13ஆம் இலக்க இலங்கை முஸ்லிம் விவாக விவாகரத்து சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று பல்வேறு கட்டங்களில் அரசுக்கு முன்வைக்கப்பட்டும், அதில் எந்தவித மாற்றமும் வரவில்லை. இதனால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாதாந்தம் ஆயிரக் கணக்கில் பெண்கள் பாதிக்கப்படும் நிலை உள்ளது. தற்போதும்

செய்யப்பட வேண்டிய நிவர்த்திகள்

- வறுமைக்குப்பட்ட பெண்களுக்கு DNA இலவச சேவை கொண்டுவரல்.
- பெண் கள் சிறுவர் பிரிவினை மேலும் வவுப்படுத்தல்.
- பெண்கள் துஷ்பிரயோகங்கள் சாந்த இறுக்கமான சட்டங்களை நடைமுறைக்கு கொண்ட வரப்படல் வேண்டும்.
- பெண் பள்ளைகளின் திருமண வயதினை 18ஆக மாற்றுதல்
- பெண் கள் சம் பந்தமாக செய்யப்பட்ட உடன்படிக்கைகளை சட்டமாக்கல்
- கணவனை இழந்த பெண் களுக்கு அரசாங்கத்தினாடாக ஓய்வுத்தியத் திட்ட நிதி வழங்கல்
- பெண்களின் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு அரசினால் வழங்கப்படும் நிதியினைக் கூட்டுதல்
- தற்போது விலைவாசிகள் அதிகரித்துள்ளன. ஆனால் ஊதியம் குறைவாகவுள்ளது. எனவே, ஊதியத்தை அதிகரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும்
- பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைக்கு துரித நடவடிக்கை எடுப்பது குறைவு. ஆகவே அவற்றை நிவர்த்தி செய்தல் வேண்டும்.

தொடர்ந்து பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றனர்.

- அதேசமயத்தில் தற்போது நடைமுறையிலுள்ள சட்டத் தையாவது நல் ல முறையில் அழுப்படுத்துவதிலும் காதி நீதிமன்ற நீதிபதிகள் தவறுகின்றனர்.
- பாதிக்கப்பட்டுச் செல்லும் பெண்களுக்கு உளவள ஆலோசனை செய்வதற்கு காதி நீதிமன்றத்தில் பெண்கள் இல்லாமை.
- பெண்களுக்கு கணவனால் இழைக்கப்படும் அநீதிகளை விடக் காதி நீதிமன்றத்தினாலேயே அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.
- காதி நீதிமன்றங்களில் பெண்களை பேச அனுமதிப்பதில்லை, துக்கம் மேலிட்டு அழும்போது “மாயக் கண்ணர் வடிப்பவள்” என்றும் பெண்களை “நீ” “வா” “போ” எனவும் அழைக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாக உள்ளன.
- நீதி மன்றங்களில் சில பெண்களுக்கு சமரச முயற்சி செய்யப்படுகிறது. பல பெண்களுக்கு இம்முயற்சி கிட்டுவதில்லை. ஆனால் காதி நீதவான் கட்டாயம் சமரச முயற்சி மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.
- தாபரிப்பு வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டால் 6 மாதங்களுக்கு பின்னரே விசாரணைத் தவணைக்கு திகதி வழங்கப்படுவது வழமை. அதுவரை குறிப்பிட்ட பெண்னினதும் குழந்தைகளது பொருளாதார நிலை கவலைக்குரியது.
- தாபரிப்பு வழக்கு பெண்களால் தாக்கல் செய்யப்படும்போது 2000, 3000 ரூபா மாதத்திற்கே அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் எனத் தீக்கப்படுகிறது. தாபரிப்பினை அதிகரித்துக் கேட்கும்போது குறிப்பிட்ட எதிராளிக்கு வருமானம் இல்லை எனக் காதியாரால் கூறப்படுகிறது.
- பாதிக்கப்பட்ட பெண்னின் கணவர் வெளிநாட்டில் இருக்கும் போது வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்படும்போது எதிராளி நாட்டில் இல்லாததால் வழக்கை நடத்த முடியாது என்று காதி நீதவானால் பாதிக்கப்பட்ட பெண் திருப்பி அனுப்பப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. ஆனால் குறித்த எதிராளி தன் வீட்டார்களோடு தொடர்பாக இருப்பார். இவ்விடயத்தை காதி நீதவான் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் மாற்று நடவடிக்கை பற்றிச் சிந்தித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.
- மத்தா என்பது பெண்ணுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு நட்ட ஈடாகும். இதனைப் பெண்களுக்கு நியாயமான முறையில் காதி நீதவான் பெற்றுக் கொடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

- குறித்த எதிராளி தாபரிப்பு செலுத்தாத பட்சத்தில் காவல் நிலையத்தில் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டு பிடியாணை வழங்கப்படும். ஆனால் பிடியாணையை குறித்த பெண் எடுத்துச் சென்றால் அப்பெண்ணிடம் குறித்த எதிராளியை கண்டால் தங்களுக்கு தகவல் கொடுக்குமாறு காவல் நிலையத்தில் கூறி விடுவார்கள். பல பெண்கள் இந்த விடயத்தில் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். காவல் நிலையமே குற்றவாளியை கண்டு பிடிக்க வேண்டும் ஆனால் தற்போது என்ன நடக்கிறது என்று நோக்கினால், பெண்களே குற்றவாளியைத் தேடுத் திரியும் நிலைக்குச் செல்கின்றார்கள். இவ்விடயத்தில் மாற்றும் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.
- பலதாரமணம்: இது சரிஆ சட்டத்தில் இருந்தாலும் பெண்களே பாதிக்கப்படுகின்றனர். 1958ஆம் ஆண்டு 13ஆம் இலக்கப் சட்டம், பிரிவு 4 இன் பிரகாரம் பலதாரமணத்தில் பாரிய மாற்றும் கொண்டு வரப்படப்பட வேண்டும். பல தாரமணத்தில் சரிஆ பிரகாரம் ஏந்த ஆணும் பெண்ணை நடத்துவதில்லை. சில பெண்கள் ஆண்கள் ஏற்கனவே திருமணம் செய்தமை தெரியாமலேயே திருமணம் செய்து தமது வாய்க்கையை வீணாக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாக உள்ளன. (புத்தளம்)

மன்னார் மாவட்டத்தில் இதுவரை பதிவாகிய முறைப்பாடுகள் 40 இதில் 03 முறைப்பாடுகள் பொதுச்சட்டத்தின் கீழ் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

- நியமிக்கப்பட்ட காதியார்களுக்கு சரியாக முஸ்லீம் சட்டம், பால்நிலை சமத்துவம் தொடர்பான அறிவின்மை,
- காதியார் மற்றும் ஜாரி நியமனம் முஸ்லீம் பெண்களுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- முஸ்லீம் பெண்களின் பிரச் சினைகளை பொதுச்சட்டத்தில் தீர்த்தல்.
- முஸ்லீம் சட்டத்தினை தவறாகப் பாவித்து பலதா மணம் செய்தல். (மன்னார்)

சிபாரிசு:

இலங்கையிலுள்ள முஸ்லீம் தனியார் சட்டம் பற்றிய தெளிவுட்டல் மேல் மட்டம் முதல் கீழ் மட்டம் வரை செய்யப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது. 1958, 13ஆம் இலக்க முஸ்லீம் தனியார் விவாக விவாகரத்து சட்ட சித்திருத்தங்களை பாரானாமுற்றத்தில் அங்கீரிப்பதற்கு அனைவரும் உதவி செய்தல் வேண்டும். தற்போது உள்ள காதி நீதவான்களுக்கான மேலதிக பயிற்சி மற்றும் வழிகாட்டல்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

6. இராணுவமயமாக்கல் குழ்நிலையொன்றின் காரணமாக ஏற்படும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள்

- இராணுவமயமாக்களினால் பெண்களின் சிறு கைத் தொழில் பாதிக்கப்படல். பெண்கள் வீதியோரங்களில் சிறு வியாபாரம் செய்தும் அல்லது சிறு கடைகளை நடாத்தியும் சிறிய வருமானத்தினை பெற்றும் வந்தனர். ஆனால் தற்போது இராணுவத் தீனர் அதிகளில் கடைகளை நடாத்தி வருவதனால் அவர்களுக்கு விழிப்பனை இல்லாதபோய்களதுடன் அவர்களுடன் போட்டிபோட முடியாத நிலையும் காணப்படுகிறது. (மூல்லைத்தீவு)

பெண்கள், சிறுவர் மீதான துற்பிரயோகங்கள்

- பெண்களின் காணிகள் கவீகரிப்பு
- பெண்களத் தலைமையாகக் கொண்ட குடும்பங்களுக்குப் பாதுகாப்பின்மையும் சுதந்திரமாக நடமாட முடியாத நிலையும்
- வறுமைக்குட்பட்ட பெண்களின் வறுமையைப் பாவித்து பாலியல் கரண்டல்
- துற்பிரயோகத்திற்கு உட்பட்ட பெண்களைப் பயமுறுத்தி வெளியில் தெரியப்படுத்தாது தொடர்ச்சியாகத் துற்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தல்.

- பெண்களின் வாழ்வாதார வளங்களை அழித்தல்
- தீட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றும்
- கலாசார சின்னங்களை அழித்தல் (மன்னார்)

7. தங்களின் பாலியல் மற்றும் பாலின அடையாள அடிப்படையில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை.

❖ இப்பிரதேசங்களில் பெண்கள் பெரும்பாலான பிரச் சினைகளை எதிர் கொள்வது தமது தேவைகளை பூத்தி செய்வதற்காக செல்லும் இடங்களேயே ஆகும்.

- அரசு காரியாலயங்களில் தமிழ் பேசும் பெண்கள் சென்று தமது பிரச் சினைகளை உரிய அதிகாரிகளிடம் கூறுமுடியாமை. காரணம் மொழிப் பிரச்சினை, உரிய அதிகாரிகள் இன்மை பெண்கள் அபிவிருத்தி உத்திரியோகத் தர்கள் சில பிரதேச செயலகங்களில் நியமிக்கப்படாமை. (சேநுவர் சூரியன்)
- சமுர்த்தி காரியாலயங்களில்

பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் அதிகமானவை. தாம் கவுட்பப்பட்டுச் சேர்க்கும் பணத்தினை வாரா வாரம் சேமிப்பு செய்து வருகின்றனர். இதன் பலனாக அவர்களுக்கு சுயதொழில் கடன் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இக் கடனைப் பெறுவதில் ஆண் களைவிடப் பெண்கள் யிகவும் பாதிப்பிற்குள்ளாகின்றனர். கடன் பணத்தினை வழங்குவதற்கு குழுவில் உள்ள 5 பேரையும் காரியாலயத்திற்கு அழைக்கின்றார்கள். அவ்வாறு ஐந்து பேரையும் அழைத்து செல்வது என்றால் இரண்டு ஆட்டோ பிடிக்கவேண்டும் ஏற்படுகின்றது. அதற்கு ரூபா 1000 செலவு ஏற்படுகின்றது. காரியாலயத்திற்கு சென்றதும் பணம் கொடுத்து அனுப்பவதில்லை. காலையில் சென்றால் வீடு திரும்புவதற்கு சில வேளைகளில் 4.00 மணியாகின்றது. இதனால் அழைத்து செல்லும் அங்கத்தவர்களுக்கு சாப்பாடு எடுத்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கும் பணம் தேவைப்படுகிறது. சில வேளைகளில் 4.00 மணியாகியும் பணத்தைக் கொடுக்காமல் திருப்பி அனுப்பி விடுவார்கள். 2 அல்லது 3 நாட்கள் அலைக்கழிப்பார்கள். இதனால் செலவு இரு மடங்காகும். இவ்வாறு கவுட்பப்பட்டு பணம் எடுத்தாலும் அதிலும் 2000 ரூபாவை கழித்து விட்டு தருகின்றார்கள். காரணம் கேட்டால் காரியாலயச் செலவு என்கிறார்கள். இவ்வாறு 20000.00 ரூபா கடன் எடுத்தால் 15000.00 தான் அவாகளுக்கு வந்து சேரும். அதனை மீண்டும் செலுத்தும் போது வட்டியும் முதலுமாக செலுத்தப்பட வேண்டும்.

இந்தநிலை மாறவேண்டும். இப்பணம் இனாமாக அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. கடனாகவே கொடுக்கப்படுகின்றது. பெண்களது சேமிப்புப் பணத்தையே அவர்களுக்கு வழங்குகின்றார்கள். அதனைக் கொரவமாக வழங்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற மேலதிக செலவுகளை குறைத்து அவர்களது சுயதொழிலை ஊக்குவிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்

- பொலிஸ் காரியாலயங்களில் - இங்கு பெண்கள் சிறுவர்களுக்கான பிரிவுகள் இருந்தாலும் அவர்களுக்கான விசாரணைகளை மேற்கொள்ளும்போது பொது இடங்களில் வைத்தே விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதனால் பெண்கள் தமக்கு ஏற்படுகின்ற அந்திகளை வெளிப்படையாகக் கூறுமுடியாதுள்ளன. அத்தோடு குறிப்பிட்ட பிரிவிற்கு பெண் பொலிசாரர் நியமித்திருந்தாலும் அங்கு மொழிப் பிரச்சினை காணப்படுகின்றது. மொழிபெயர்ப்போர் ஆண்களாக இருப்பதால் பெண்கள் தமது பிரச்சினைகளை மொழிபெயர்க்கும் ஆண் களிடம் கூறுவேண்டியுள்ளதால் அவர்கள் தமது பிரச்சினைகளை வெளிப்படையாகக் கூறுமுடியாதுள்ளன. ஆகவே, காரியாலயங்களில் துறிப் பேசும் பெண் பொலிஸ் உத்தியோகத்துர்களை நியமித்தல் வேண்டும். (திருகோணமலை)
- குடும்ப வன்முறையால் பெண்களே அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். இதன்போது பொலிஸ் நிலையத்திற்கு பெண்கள் சென்றால் அவர்களை அலட்சியம் செய்வதுடன், பிரச்சினைகளைத் தீர் விசாரணை செய்து தொடர் நடவடிக்கை செய்வதில்லை. அத் துடன் பெண்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுவதில்லை. மேலும் பொலிஸ் நிலையத்தில் சிங்கள மொழியில் முறைப்பாடுகள் பதிவு செய்யப்படுவதனால் பெண்களுக்கு மொழி பாரிய பிரச்சினையாக உள்ளது. விசாரணையின் போது ஆண் பொலிஸர் விசாரணை செய்வதனால் பெண்கள் தமது பிரச்சினைகளை சொல்வதில் தயக்கம் காட்டுகின்றார்கள். (முல்லைத்தீவு)

சிபாரிசு

தமிழ் மொழிபேசும் பெண் பொலிஸ் உத்தியோகத்துர்கள் பற்றாக்குறை நிலவுகின்றது. அது நிவர்த்தி செய்யப்படல் வேண்டும். .

- ❖ தாபரிப்புத் தொடர்பாக பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்

கடந்த மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்பு நீதிமன்றில் தாபரிப்புக் கோரி வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்குகள் வருடக் கணக்கில் தொடரப்படுவதுடன் எதிராளிகளைக் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிகளுள் கைது செய்யப்படாத காரணத்தினால் பெண்கள் பாரிய பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாகின்றார்கள். (முல்லைத்தீவு)

❖ நீதி கிடைக்காமை

வன்முறைக்கு உள்ளாகும் பெண்கள் நீதிமன்றில் DNA பரிசோதனை செய்து நிருபிக்கப்பட்ட ஒருவரை திருமணம் செய்வதற்கு சட்டத்தில் இடமில்லை. எனவே இப்பெண் கள் பாதிக்கப்படுவதுடன் அவர்களின் பிள்ளைகளின் எதிர்காலமும் பாதிக்கப்படுகின்றது. (முல்லைத்தீவு)

சிபாரிசுகள்

பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களில் பொருளாதாரத்தினை மேம்படுத்துவதற்கான விசேடத்திட்டங்கள் அரசிடமே அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களிடமே காணப்படாமை. பெண்களின் வருவாயை ஈடுவதற்காக உதவி செய்வதாக கூறி பலரும் அவர்களுக்கு கடனுதவிகளை வழங்கி அப்பெண்களை கடன் தொல்லையில் இருந்து மீண்டெழுமால் ஆக்கியுள்ளனர். சில பெண்கள் கடன் பெறாமலேயே பொருளாதார சிக்கல்களில் சிக்குண்டு தவிக்கின்றார்கள், பிள்ளைகளை பராமரிப்பதற்கு அவர்களின் அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு முடியாமல் சில பெண்கள் தந்கொலை முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். அவர்கள் சுய கெளரவத்துடன் வாழ்முடியாதுள்ள நிலையில் உள்ளீர்தியான பாதிப்பிற்குள்ளாகி வருகின்றனர்.

ஆகவே இப்பெண்களுக்கான விசேட திட்டங்களை நிதி ஒதுக்கீடுகளை அரசு செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். (VSDOW திருகோணமலை)

அறிக்கையிடல்

1. பாதிப்புற்ற பெண்கள் அரங்கம் - அக்கரைப்பற்று
2. முல்லைத்தீவு மகளிர் அபிவிருத்தி மற்றும் புனர்வாழ்வு ஒன்றியம் - முல்லைத்தீவு
3. முஸ்லிம் பெண்கள் அபிவிருத்தி நம்பிக்கையகம் - புத்தளம்
4. கிழக்கு மாகாணப் பெண்கள் சமூக அபிவிருத்தி தொண்டர் நிறுவனம் - திருகோணமலை
5. மன்னார் மாதர் அபிவிருத்தி ஒன்றியம் - மன்னார்
6. யாழ் பெண்கள் அபிவிருத்தி மையம் - யாழ்ப்பாணம்.

வாழ்வில் நம்பிக்கையை

இழந்தால்...

“கணவனது பொருளாதார பலத்தை மட்டுமே நம்பி வாழ்கின்ற பெண்கள் கணவனால் கைவிடப்படுகின்ற சூழலில் பிள்ளைகளுடன் வறுமையில் அல்லப்படுவதென்பது வெளிப்படையான உண்மை , ,”

அ ண்ணமக் காலமாக வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியில் பெண்கள் தற்கொலைகள் அதிகரித்துச் செல்வதை காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தில் கடந்த வைகாசி மாதம் மாத்திரம் எட்டுப் பெண்கள் வரையில் தற் கொலை செய்துள்ளார்கள். இவர்களில் அதிகமானோர் ரூக்கிட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டதோடு அவர்கள் வயது பற்றிப் பார்க்கும் போது 17 தோட்க்கம் 32 வயதெல்லையில் அதிகமானோர் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களைத் தவிர தாமொருவர் இரு பிள்ளைகளுடன் இருப்பில் குதித்து தற்கொலை செய்து கொள்ள பாய்ந்த போது குழந்தைகள் இருவரும் மரணமாகியுள்ளனர். தாயாரை அங்கிருந்தோர் காப்பாற்றியுள்ளார்கள். இதே பானிபிலே சென்ற மாதம் வவுனியாவிலே பெண்ணொருவர் பிள்ளைகளுடன் கிணற்றில் விழுந்த போது குழந்தைகள் இறந்த நிலையிலும், தாய் அயலவர் களால் காப்பாற்றப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறிப்பிடப்பட்ட தற்கொலைகளுக்கு காரணமாக தற்காலத்தில் சமூக பொருளாதார பிரச்சினைகள் பெருமளவில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. பெரும்பாலும் கணவனது பொருளாதார பலத்தை மட்டுமே நம்பி வாழ்கின்ற பெண்கள் கணவனால் கைவிடப்படுகின்ற சூழலில் பிள்ளைகளுடன் வறுமையில் அல்லப்படுவதென்பது வெளிப்படையான உண்மை.

இந்த சூழலில் தமது பிள்ளைகளுது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக பெருமளவில் அப்பெண்கள் சமூகத்துறை ஆணாதிக்க சக்திகளுடனும் போராட வேண்டியுள்ளார்கள். குறிப்பாக ஆண் களால் கைவிடப்படுகின்ற பெண்கள் தமது பிள்ளைகளுடன் நாளாந்த உணவிற் கே துன் பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் உக்கிர நிலையே வவுனியா தாண்டிக்கும் மற்றும் மட்டக்களப்பு மிராவேடை சம்பவங்களில் தாய்மார் குழந்தைகளுடன்

இறக்கத் துணிந்தமையாகும். அவர்களுக்கு தம்மை மூற்றிய கணவன்மார் மீது நம்பிக்கையற்ற சூழலிலேயே இவ்வாறான முடிவை எடுக்கச் செய்கின்றது. இதன் விளைவு ஒன்றுமே அறியாத பிஞ்சு உள்ளங்கள் பரிதாபகரமாகக் கொல்லப்படுவதில் முடிகின்றது.

இவ் விரு சம் பவம் தவிர மட்டக் களப் பு ஆயித்தியமலையில் தாபொருவர் கணவனுடன் ஏற்பட்ட முரண்பாட்டின் அடிப்படையில் தானும் நஞ்சரிந்து தனது குழந்தைக்கும் நஞ்சுடியுள்ளார். இச்சம்பவத்தில் தாப் இறந்துவிட முன்றே வயதான குழந்தை உயிர் தப்பியுள்ளது.

கிழக்கு மாவட்டத்தில் தற்கொலை செய்து கொண்ட பெண்களில் பெரும்பாலானோர் தூக்கில் தொங்கியே தற்கொலை செய்துள்ளனர். இவர்களில் ஓரிருவரது இறப்பானது தற்கொலை அல்ல எனவும் அது கொலையாக இருக்கலாம் எனவும் குறிப்பிட்ட பெண்களது உறவினர் கள் கருதுகின்றார்கள். இவ்வாறான வேலையில் குறித்த இச்சம்பவங்கள் இடம்பெறுவதற்கான காரணங்கள் பற்றிப் பார்க்கும் போது சமூக பொருளாதாரச் சிக்கல் நிலை மற்றும் குடும்ப அமைப்பில் கணவன் - மனைவி இவர்களுக்கிடையிலான முரண்பாடு மற்றும் சந்தேக மனப்பான்மை போன்றவற்றைக் கூற முடிகின்றது.

குடும்பத்தில் வறுமை காரணமாக அதிகளவான அழுத்தத்தைப் பெண்களே எதிர்கொள்கின்றனர். கிராம மட்டத்தில் அண்மைக் காலங்களில் அதிகரித்துள்ள கடன் வசதிகளை வழங்கும் முகவர் நிறுவனங்கள் குடும்பம் ஒன்றின் வருமான நிலைவரம் பற்றிக் கருத்தில் கொள்ளாது கடன் வழங்குகின்றது. பல தளங்களிலும் இருந்து இவ்வாறான கடனுதவிகளைப் பெற்றுக் கொண்ட நபர்கள் இறுதியில் அவற்றைச் செலுத்துவதற்காகப் பாரிய பிரச்சினைகளுக்கு முகங்களூக்கின்றனர். அத்தோடு அவர்ஸ்ரேலியாவிற்கு படது மூலம் சென்ற பெண்ணொருவரின் சகோதரியும் கடன் சுமை காரணமாக தற்கொலை செய்து கொண்டதாக பத்திரிகைச் செய்தி மூலம் அறிய முடிந்தது. இவ்வாறான பொருளாதார இக்கட்டுக்களை பெண்கள் தற் காலத் தில் பெருமளவில் எதிர்கொள்கின்றனர்.

கிராம மட்டத்தில் உருவாகியுள்ள இவ்வாறான அசாதாரண நிலையைத் தடுப்பதற்கு சமூக அங்கத்தவர் என்ற வகையில் நாமும் அரசாங்கமும் விரைந்து செயற்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது. தொற்று விபாதி போல கிராம மட்டத்தில் உருவெடுத்துள்ள இத் தற் கொலைச் சம் பவங் களை இனியும் இடம்பெறுமால் தடுப்பதோடு அவ்வாறான சம்பவங்கள் உருவாகக் காரணமாக இருக்கும் விடயங்கள் தொடர்பாக கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட்ட வேண்டும்.

“

குடும்பத்தில் வறுமை காரணமாக அதிகளவான அழுத்தத்தைப் பெண்களே எதிர்கொள்கின்றனர்.

கிராம மட்டத்தில் அண்மைக் காலங்களில் அதிகரித்துள்ள கடன் வசதிகளை வழங்கும் முகவர் நிறுவனங்கள் குடும்பம் ஒன்றின் வருமான நிலைவரம் பற்றிக் கருத்தில் கொள்ளாது கடன் வழங்குகின்றது.”

அடிப்படையான காரணங்கள் எவ என அறிந்து அவற்றை சர்செய்யத் தவறுகின்ற பட்சத்தில் மேலும் இவ்வாறான துற்பாக்கிய நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்ள நேரிடும்.

யுத்தத்திற்குப் பின்னர் குடும்ப அமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள முரண்பானது பொருளாதாரத்தை மையாக வைத்தே வலுப்பெறுகின்றது. மனைவியின் பொருளாதார பலமின் மையானது விரக்தியை அவனுக்குத் தோற்றுவிக்கின்றது. பெண்கள் பொருளாதார ரதியில் வலுவுள்ளவர்களாகவும் பிற்றில் தங்கி வாழாது இருப்போராகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் கணவனது பாராமுகம் மற்றும் பொறுப்பற் செயல் என்பன பெண்களைப் பெரியளவில் பாதிப்பதில்லை. பெண்களுக்குப் பொருளாதார மற்றும் குடும்ப உறவுகளது அரவணைப்பு குறைந்து வருகின்ற சந்தர்ப்பத்திலேயே பெரும்பாலான விபரதங்கள் தோன்றுகின்றன. இதனை மாற்றுவதற்கு சமூக அமைப்பில் உள்ள கல்வி நிறுவனங்கள், ஆய்வு மையங்கள் என்பன விரைந்து செயற்படுவதோடு கிராமிய மட்டத்தில் விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவது அவசியமாகும்.

இதுவரை இடம்பெற்ற தற்கொலைகள் தொடர்பாக அரசாங்கம் எவ்வாறான பொறுப்பு வாய்ந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாகும். பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் தொடர்பான விடயங்கள் அதிகளவில் கலந்துரையாடப்படும் இத்தருணத்தில் பெண்கள் விவகார அமைச்சானது இச்சம்பவங்கள் தொடர்பாக எவ் வித ஆக்கழூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாகும்.

கு. கணச்சந்திரன்

வாழ்க்கை

வாழ்க்கை ஒரு போராட்டம்
அதனை வென்று காட்டுங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு வேதனை
அதனைத் தாங்கீக்கொள்ளுங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு சோகம்
அதற்கு மனம் தளராது இருங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு சவால்
அதனைத் தாண்டி வாருங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு பிரச்சனை
அதற்குத் தீர்வு காணுங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு விடுகலை
அதனை விடுவியுங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு பயணம்
அதனை சென்று முடியுங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு வீளையாட்டு
அதனை வீளையாழப் பாருங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு போட்டி
அதனை வெற்றி கொள்ளுங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு கலை
அதனை அழகு படுத்தங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு வகுமதி
அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்

வாழ்க்கை ஒரு சந்தர்ப்பம்
அதனை நழவ வீடாகிஞர்கள்

இதுதான் வாழ்க்கை

அ. யசேந்தா

மன்னார் முசலியில் துறிதப்படுத்தப்பட்டு வரும் சிங்களக் குழியேற்றம்

புசலியில் 1981ஆம் ஆண்டு மர முந்திரிகைக் கூட்டுத்தாபனத்தின் கீழ் முசலியில் மர முந்திரிகை பயிரிடப்பட்டது. அதற்காக அனுராதபுரப் பகுதியிலிருந்து 175 சிங்களக் குடும்பங்கள் வரவழைக்கப்பட்டு வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டார்கள். 1990ஆம் ஆண்டு பதிவாளர் வாக்கில் 375 சிங்கள மக்கள் பதிவாகியிருந்தார்கள். இது தவிர சிலாவற் துறையில் 5 – 10 குடும்பங்கள் பதிவாகியிருந்ததுதான், யுத்த காலப்பகுதியில் அவர்கள் தாமாகவே தங்கள் இடங்களை விட்டு யுத்த அச்சம் காரணமாக வெளியேறிவிட்டனர்.

தற்போது நடைமுறையிலுள்ள மீள்குழியேற்றங்களின் போது அவர்கள் தாம் எங்கு வாழுந்தார்களோ அதே இடத்தில் மீள்குழியேற்றப்படுகிறார்கள். வெளியேறிய குடும்பங்களின் அளவு தற்போது அதிகரித்துள்ளதனால் அவர்களுக்கு அவர்கள் வாழ்ந்த ஊரில் காணிகள் போதியளவு இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு அண்மையிலுள்ள ஊரில் காணப்படும் அரச காணிகளில் குடியமர்த்தப்பட்டு வருகிறார்கள். இவ்வாரியடையிலேயே மூஸ்லிம் தமிழ் மக்களின் மீள்குழியேற்றங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இதன் அடிப்படையில் நோக்கும்போது இடம்பெயர்ந்த சிங்கள மக்கள் அவர்கள் வாழ்ந்த மர முந்திரிகை தோட்டப் பகுதியில் மீண்டும் குடியமர்த்தப்படலாம். போதாத பட்சத்தில் அவர்கள் அதனை அண்மித்த அரச காணிகளிலும் குடியமர்த்தப்படலாம். ஆனால் மரமுந்திரிகைத் தோட்டப் பகுதியில் போதிய அளவு காணிகள் இருந்தபோதும், அதற்கு மாறாகப் புதிய ஏற்றிடத்தில் மூஸ்லிம் தமிழ் கிராமங்களுக்கு மத்தியில் சிங்கள மக்கள் குடியமர்த்தப்படப் போவதாக மக்கள் அச்சம் தெரிவிக்கிறார்கள். ஏற்கனவே வாழ்ந்த சிங்கள மக்களை அவர்கள் வாழ்ந்த அதே இடத்தில் மீள்குடியமர்த்துவதில் அப்பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு நீந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை.

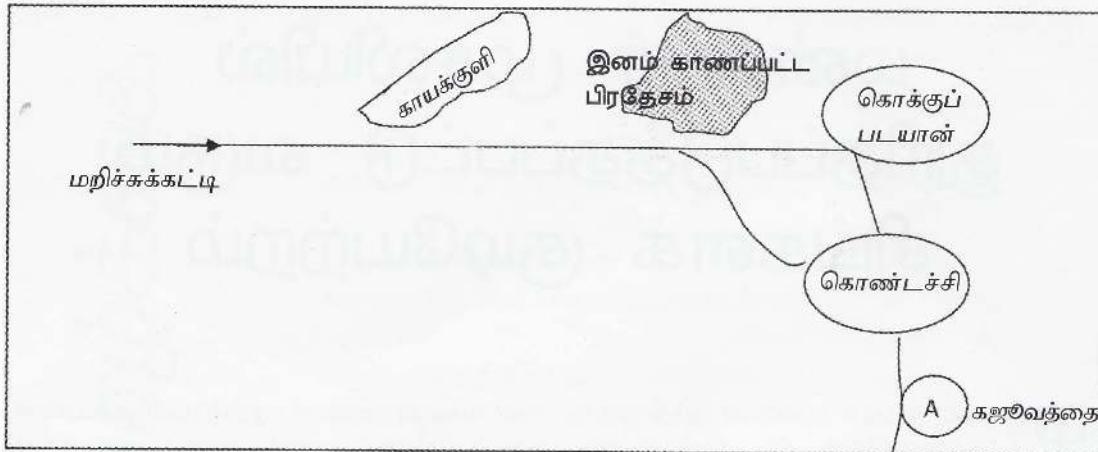
சிங்களவர்கள் மீண்டும் முசலியில் மீள் குடியமர்த்தப்பட வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது. இது

தொடர்பாக அரசாங்க மட்டத்தில் முன்னெடுப்புக்கள் நடைபெறுகிறது. ஆனால் மாவட்ட மட்டத்தில் எவ்விதமான அபிவிருத்திக் செயற்பாடாக இருந்தாலும் அதற்கு அபிவிருத்திக் குழுவின் அனுமதி தேவையான ஒன்றாகும். இருந்த போதும், குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாக மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழுவுக்கு இதுவரை உத்தியோகப்படுவாரா எதுவும் அறிவிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2013 வைகாசியில் பாதுகாப்புப் படை உத்தியோகத்தினால் 1218 சிங்களக் குடும்பங்களின் பெயர்கள் அடங்கிய பட்டியல் முசலிப் பிரதேச செயலாளருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளதோடு, அவர்களைப் பதிவு செய்யுமாறும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். எனிலும், அது மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு அதன் அனுமதி பெறப்படல் வேண்டும் எனப் பிரதேச செயலாளரினால் கூறப்பட்டிருந்தது.

மன்னார் மாவட்டத்திற்கு புதிதாகப் பெரும்பான்மை இன்றைச் சேர்ந்த முன்னாள் இராணுவ அதிகாரியாக இருந்த ஒருவர் அரசாங்க அதிபராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அவரது தலைமையில் குழு நியமிக்கப்பட்டுச் சிங்கள மக்களின் மீள்குழியேற்றம் தொடர்பாக முன்னெடுப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. கடந்த 18ஆம் திங்கள் அவரது தலைமையில் பிரதேச செயலாளர்கள், உப அரசாங்க அதிபர்கள் என்பவர்களுடன் கூட்டம் நடாத்தப்பட்டு இந்நடவடிக்கையை துறிதப்படுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இது தொடர்பாக பிரதேச செயலாளரினால் 500 சிங்களக் குடும்பங்களை மீள்குழியேற்றத் துறித்துக் கொடுக்கும்படியும், ஒருவரா காலத்திற்குள் இதற்கான காணி அளவிட்டினை பூர்த்தி செய்யுமாறும் கோரி உத்தரவிடப்பட்டுக் கூடித் தமிழ்நாட்டின் அனுப்புப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு அடையாளப்படுத்தப்பட்ட காணியானது முன்னாளிச்சாயாம் செய்யப்பட்ட காணிகளுக்கும் இதில் பலரது காணிகள் ஆண்டு அனுமதி (Annual Permit) கொண்ட காணிகளும், பத்துத் தலைமையரிய

உறுதிகள் கொண்ட காணிகளும் உள்ளடங்கியுள்ளது. மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கையில் ஆரம்பத்தில் குடியேற்றங்களைப் பற்றி மாத்திரம் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு வருவதுடன் மீள்குடியேற்றங்கள் முடிவடைந்த பின்னரே அங்கு குடியேற்றப்பட்டவர்களுது வாழ்வாதரம் தொடர்பாகக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவின்னது. இன்னும் இப்பகுதியில் குடியேற்றப்பட்ட மக்களுக்கு விவசாயத்திற்கான காணி அடையாளப்படுத்தப்படாத இச் சந்தர்ப்பத்தில் விவசாயத்திற்குப் பொருத்தமான குறிப்பிட்ட காணிகள் சிங்களக் குடியேற்றத்திற்காக பயன்படுத்தும்போது அவை பலவாறான பிரச் சினைகளைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்பதுடன், அது வாழ்வாதாரத்திலும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்த வாய்ப்புண்டு.

இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயம் யாதெனில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ள காணியை அண்மித்து பாய்த்தண்டல் என்ற குளம் அமைந்துள்ளதுடன் அது புனரமைக்கப்பட்டும் வருகின்றது. எனவே குறிப்பிட்ட பகுதி விவசாயத்திற்கு ஏற்ற நிலமே என்பதில் எவ்வித மாற்றுக் கருத்தும் இருக்க முடியாது.

இடம்பெயர்ந்தவர்களை மீள்குடியமர்த்தும்போது சில நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன.

1. இடம்பெயர்ந்த மக்கள் எங்கு வாழ்ந்தார்களோ அதேகிராமத்திலேயே மீள் குடியமர்த்தப்படுகிறார்கள்.

மரமுந்திரிகைத் தோட்டப்பகுதி (கஜலவத்தை) இதுவரை எதுவித செயற்பாட்டிற்கும் ஒதுக்கப்படாது இருக்கும் நிலையில் குறிப்பிட்ட புதிய மக்களின் விவசாயத்திற்குரிய காணி சிங்கள மக்களின் மீள்குடியேற்றத்திற்காக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. கஜலவத்தையில் மீள்குடியேறுவதற்கு இதுவரை

எவரிடமிருந்தும் உத்தியோகபூர்வமான முறையில் விண்ணப்பிக்கப்படவில்லை.

2. தாம் தந்போது வாழும் இடத்திலிருந்து பதிவினை நீக்கி சிராம சேவகர் மூலமாக கடிதம் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் அவர்களின் முன்னைய இருப்பிடம் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு உறுதி செய்யப்பட்டு பதிவு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

குறிப்பிட்ட சிங்களக் குடும்பங்களைப் பொறுத்தவரை இவ்வாறான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படாத நிலையில் அவர்கள் வாக்காளர் பதிவு இடப்பிடிருந்து அவர்களின் பெயர்களை மாத்திரம் நீக்கியே இங்கு பதிவுக் காக பெயர்ப் பட்டியல் தயாரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. விண்ணப்பங்களுக்கு ஏற்ப காணிக் கச்சேரிகள் வைக்கப்பட்டு காணிகள் அடையாளப்படுத்தப்படும்

இச்செயற்பாட்டைப் பொறுத்தவரை காணிக் கச்சேரிகள் வைக்கப்படாது சிங்களக் குடியேற்றத்திற்காகவென நியமிக்கப்பட்டுள்ள குழுவினாலேயே காணிகள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

4. எந்த அபிவிருத்தி நடவடிக்கையாக இருந்தாலும் அதனைக் குறிப்பிட்ட மாவட்ட அபிவிருத்தி குழுவிற்கு (DC) அறிவித்து அங்கு நடைபெறும் கூட்டத்தில் அதுதொடர்பான அனுமதி பெறப்பட்ட பின்னரே அவ்விடயம் முன்கொண்டு செல்லப்படும்.

இது தொடர்பாக அபிவிருத்திக் குழுவின் அனுமதி பெறப்படாதது மாத்திரமன்றி அக்குழுவுக்கு உத்தியோகபூர்வமாக இதுவரை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

5. பிரதேச செயலாளர் மூலம் நில அளவைத் திணைக்களத்திற்கு அனுப்பிய பின்னர், அங்கு காணி அடையாளப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் காணி யாருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்படுதல் வேண்டும். அதன் பின்னர் காணிக்கச்சேரி மூலம் தெரிவானவர்களின் பெயர்களைக் காட்சிப்படுத்துவதற்காக முறைப்பாடுகள் இருப்பின் அவை தொடர்பாக மீஸ்பார்வை செய்தல் அவசியமாகும். அவ்வாறான நடைமுறைகளைத் தெளிவு செய்த பின்னரே காணி ஆணையாளர் திணைக்களத்திற்கு அவற்றை அனுப்பி அனுமதி பெறுதல் நடைபெறும். இவை அனைத்தும் பூர்த்தியான பின்னரே அனுமதிப் பத்திரம் கொடுக்கப்படும். இந்த ஒழுங்கு முறையில் அமைந்த செயற்பாட்டிற்கு குறிப்பிட்டளவு கால அவகாசம் தேவைப்படும்.

குறிப்பிட சிங்களக் குடியேற்றத்தினைப் பொறுத்தவரை ஒரு வரை காலத்தினுள் 500 குடும்பங்களுக்கான காணி அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டியுள்ளதுடன், இடம்பெயர்ந்தவர்களை ஒரு வரை காலத்தினுள் பதிவு செய்து முடிக்குமாறும் பணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு குறிப்பிட்ட மீஸ் குடியமர்த்தலானது செயன்முறையை மீறித் தூரிதமாகவும் வழக்கைக்கு

மாற்றமாகவும் நடைபெறுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அது மாத்திரமன்றி ஒரு வரை காலத்திற்குள் குறிப்பிட்ட செயற்பாட்டை தூரிதமாக நடாத்த முயற்சிப்பதன் பின்னணி என்ன என்பது தெரியாமல் உள்ளது.

1990லும் ஆண்டு வெளியேறிய அல்லது வெளியேற்றப்பட்டவர்களும் மீளக்குடியமர்த்தப்பட்டவர்களும்

	1990	2013
முஸ்லிம் குடும்பங்கள்	4250	6950
தமிழ்க் குடும்பங்கள்	750	1250
சிங்களக் குடும்பங்கள்	175	1218?

முன்மொழிவுகள்:

யுத்தம் நடைபெற்ற காலப்பகுதியில் முதலில் மீஸ் குடியேற்ற செயற்பாடுகள் நிறைவு செய்யப்படல் வேண்டும். அதன் பின்னர் புதிய குடியேற்றங்கள் தொடர்பில் கருத்திற் கொள்ளப்படலாம்.

1990லும் ஆண்டுக்கு முன்னர் இருந்த குடும்பங்களின் சந்ததியினர் இருப்பின் கிராம சேவகர்கள் ஊடாக அவர்கள் முசலியில் பதிவு செய்யலாம்.

முதலில் அவர்களுக்கு கஜாவத்தையில் காணிகள் ஒதுக்கப்பட்டுப் போதாத பட்சத்தில் வேறு காணிகள் தொடர்பாக கருத்திற் கொள்ளலாம்.

பெண்கள் செயற்பாட்டு வலையமைப்பீன் உண்மையைக் கண்டறியும்குழுவினரால் அறியப்பட்ட தகவல்கள் - 25.07.2013

கிழக்கு மகாணத்தில் திட்டமிட்டு இடம் வழகின்ற காணி சுவீகரியற், **மத்து தலங்கள் தாக்கப்படுதலும்**

மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

- மட்டக்களப்பு - பட்டிப்பளை பிரதேசம் கெவிலியா மடுபுலுக்குணாவ பிரதேசத்தில் 227 சிங்களக் குடும்பங்களைக் குடியேற்ற நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 21 குடும்பங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 15 வீடுகளுக்கு அத்திவாரம் போடப்பட்டுள்ளது.
- வவுண்஠ீவு பிரதேசத்தில் தெயியத்த கண்டியவில் 25000 ஏக்கர் மேய்ச்சல் காணி ஊர்காவற் படைக்கு ஆளுனரால் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- வாகரை கிரிமிச்சை சந்தி முன்பு மரமுந்திரிகைச் செய்கைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 1100 ஏக்கர் காணி இராணுவத்திற்காக வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றது.
- ஓமடியாமடுவில் 30 சிங்களக் குடும்பங்கள் குடியேறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 14 குடும்பங்களுக்கு உறுதிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 06 குடும்பங்களுக்கு காணி உறுதிப் பத்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- வாகரை புணானை கிழக்கில் ஏற்கனவே இருந்த 5 சிங்களக் குடும்பங்கள் 1985இல் இடம் பெயர்ந்து சென்றனர். தற்போது 15 குடும்பங்கள் திரும்பி வந்துள்ளனர். குடியமர்த்தும் போது அரசாங்கமானது பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மூஸ்லிம் மக்களுக்கு பாரப்பட்சமாக சலுகைகளை வழங்குவதோடு, சிங்கள மக்களுக்கு அதிக முன்னுரிமை வழங்குகின்றது.
- மட்டக்களப்பு மாவட்டம் குருக்கள் மடம், மாங்காடு பிரதேசங்களில் உள்ள இந்து ஆலயங்கள் உடைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆலயம்

- தாந்தாவில் இருந்து 3 கிலோ மீற்றருக்குள் தேசத்தின் மகுடத்தின் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் விகாரை அமைக்கப்பட்டு அம்பாரையில் இருந்து வீதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருக்கோணமலை மாவட்டம்

- குச்சவெளி திரியாய் 3000 ஏக்கர் விகாரைக்கு அருகில் சிங்களக் குடியேற்றத்துக்காக சீக்கிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது அல்லம்பத்தை, கட்டுக்குளம், திரியாய் பகுதி மக்கள் விவசாயம் செய்த பகுதியாகும்.
- நிலாவளி-கும்புப்பிட்டி தேசிய இளைஞர் மன்றத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 8888 ஏக்கர் கடற்கரைப்பகுதியில் உள்ள காணி கொழும்பைச் சேர்ந்த 52 பேருக்கு காணி பகிர்ந்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.
- இலிங்கநகரில் டக்லஸ் தேவானந்தவால் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அரச காணி 245 குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. 40 குடும்பங்கள் தவிர, ஏணைவர்கள் கட்டாயமாக இராணுவத்தால் வெளியேற்றப்பட்டதுடன் ஏணையோர் வெளியேற்றப்படும் நிலையில் உள்ளனர்.
- கன்னியா - 50 ஏக்கர் காணி தமிழர் காணி (நடராஜா கோவிலுக்கு அருகில்) கன்னியா வென்னீ ஊற்று எனவும் 2010.10.05 அரசாங்க அதிபர் வரலாற்றுப்

பலகையை உடைத்து விட்டு சிங்கள பூமியாக்கியுள்ளது. அங்கு வருபவர்களுக்கான கட்டணத்தையும் வாகனதறிப்பிடக் கட்டணத்தையும் இராணுவம் வெல்கம் விகாரைக்கு பெற்றுக் கொடுக்கின்றது. புதிதாக விகாரை அமைக்கப்பட்டும் வருகின்றது. இது தொல்பொருள் பகுதி என பெளத மதகுரு ஒருவரால் வழக்குத் தொடரப்பட்டுள்ளதோடு, பின்னையார் கோவிலும் நடராஜர் கோவிலும் பூசை நடைபெறுவதற்கு தடைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

- விளாங்தோட்டம் - முன்பு தமிழ் மக்கள் வசித்த பகுதி. 1985-1990 இல் இடம் பெயர்ந்த 21 சிங்களக் குடும்பங்கள் இப்போது அங்கு வசிக்கின்றன. பட்டினமும் குழலும் பிரதேச செயளாலர் உதவியுடன் இக்குடியேற்றம் நடைபெற்றுள்ளது.

முதுார்

- சம்பூர் 9600 ஏக்கர் காணி கொண்ட கிராமம். யுத்தத்தில் இடம் பெயர்ந்த பின்னர் (7 வருடம்) 1350 குடும்பங்கள் கிளிவெட்டி, கட்டைப்பறிச்சான், பட்டித்திடல் முகாம் பகுதியில் குடியேற்றினார்கள். அனல்மின் நிலையத்திற்காக 1400 ஏக்கர் பகுதி எடுக்கப்பட்டது. மிகுதிப் பகுதியை இன்னமும் வழங்கவில்லை. 199 குடும்பங்களை நவெரட்னபூரம் பகுதியிலும், 97 குடும்பங்களை கல்தீவிலும் குடியேற்றி உள்ளனர். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான அடிப்படை வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. 2012 இல் இருந்து நிவாரணமும் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.
- முதுார் 64ஆம் கட்டை மலை (3ஆம் கட்டை)யில் புத்தர் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- தெக்கிவத்தை - படுகாடு கங்குவேலி, மல்லிகைத்தீவு, பாரதிபூரம், மேன்கமம் ஆகிய பகுதிகளில் மக்களுக்குரிய வயற் காணியை குறித்த ஒரு பிக்குவின் ஏற்பாட்டில் ஊர்காவற்படையினர் கைப்பற்றி விவசாயம் செய்கின்றனர்.
- கங்குவேலி கிராமத்தில் அகத்தியர் காலத்தில் அங்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாக மக்களால் நம்பப்படும் சிவலிங்கம் 3 வருடத்துக்கு முன் உடைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த பிரதேசம் தற்போது “மங்களகம்” என்ற பகுதிக்குள் சிறிது சிறிதாக உள்ளாங்கப்படுகிறது.

வெருகல்

- இலங்கைத்துறை முகத்துவாரம் (லங்காபட்டினம்) பகுதியில் குஞ்சித பாதமலை - பாலாமுருகன் ஆலயம் உடைக்கப்பட்டு தற்போழுது சமுத்திர கிரி விகாரை கட்டப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட பகுதியில் சிங்கள மக்கள் வாழவில்லை.
- கல்லடி - மலைநீலியம்மன் மலை ஆலயம் உடைக்கப்பட்டு வீதி திருத்தத்தில் தோண்டப்படும் கல்லைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட விகாரை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு ஓர் சிங்கள வைத்திய அதிகாரி இருக்கின்றார். யுத்தத்தின் போது உடைக்கப்பட்ட ஆலயத்தை கட்டுவதற்கு முயற்சித்த போது அனுமதி வழங்கப்படவில்லை.

அம்பாரை மாவட்டம்

- தங்கவேலாயும், கங்சிகுடியாறு, காஞ்சிரங்குடா பகுதியில் சிங்களக் குடியேற்றம் செய்வதற்குக் காணி வழங்கப்படுகின்றது. ஏற்கனவே சிங்களக் குடியேற்றம் செய்யப்படுகின்றது.

பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் என்ற வகையில் அனைத்து இன மக்களுதாம் மீள்குழியேற்றம் மற்றும் வளப்பகிர்வு என்பன இன்றியமையாதலை. அந்தவகையில் அரசாங்கமானது சிறுபான்மை பெரும்பான்மை என்ற பாகுபாடின்றி அனைவருக்கும் காணி மற்றும் வளப் பகிரவினை வழங்குவது சிறந்தது. ஏனெனில் யுத்தத்தின் பின்னர் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிக்கு மீளகுழியேறுவதற்கு வருகின்ற சிங்கள மக்களுது உணர்வுகளையும் உரிமைகளையும் நாம் எப்போதும் மதிக்கின்றோம்.

இயர் பாதுகாப்பு வலயமாக மாறிய சம்பூரும் பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயமும்

கிழக்கு மாகாணத் தின் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் மூதார் பிரதேச செயாலூளர் பிரிவில் உள்ள சம்பூர் 9600 ஏக்கர் இயற்கை வளங்களைக் கொண்ட அழகிய கிராமம் ஆகும். இதற்கு ஆண்டிய கிராமங்களாக கட்டடப்பிரிச்சான், கடற்கரைச்சேனை, சாலையூர், சேனையூர், சந்தோசபுரம், சீதனவெளி, கூனித் தீவு, நவரெட்டுண்புரம் ஆகியவை காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசங்கள் 2006-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பத்தத்தினால் பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டதும் யாவரும் அறிந்த விடயமாகும்.

இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட யுத்தத்தின் காரணமாக மக்கள் தங்களது சொத்துக்களை மட்டுமல்ல, உறவுகளையும் இழந்து திருகோணமலை மாவட்டத்தின் உள்ளே உள்ளுர் இடப்பெயர்வுகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். பின்னர் இராணுவத் தினரால் மட்டக்களப்பு

மாவட்டத்திற்கு மீளவும் இடம்பெயர்வுக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். அங்கு மூன்று வருடங்களாக அவர்கள் வாழ்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 2008-ஆம் ஆண்டு அரசினால் சொந்த இடங்களுக்கு குடியேற்றப்படுவோர்கள் என்று அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள் இன்று வரை இடைத் தங்கல் நலன்புரி நிலையங்களிலே தமது வழக்கையை நடாத்திக் கொண்டு வருகின்றார்கள்.

யுத்தத்தில் இடம்பெயர்ந்த 1350 குடும்பங்கள் ஏழு வருடங்களுக்குப் பின்னர் கிளிவெட்டி, கட்டடப்பிரிச்சான், பட்டித் திடல் நலன்புரி நிலையங்களில் இருக்கின்றார்கள். இலங்கை அரசினால் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு கைச்சாத்திடப்பட்ட அளவிலின் நிலையத்தினை அமைப்பதற்கு 1400 ஏக்கர் காணி கொடுக்கப்பட்ட நிலையில் தற்போது அது இடைநிறுத்தப்பட்டு எவ்வித பேசுக்களும் இல்லாமல்

இருக்கின்றது. மிகுதிக் காணிகளை மக்களுக்குக் கொடுக்கலாம். ஆனால் இதுவரை திருக்கோணமலை மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் அதற்கு அனுமதி வழங்கவில்லை. சம்பூர் பகுதி மக்களை அவர்களது ஊரில் மீளக் குடியேற்றாமல் ஆயல் கிராமமான நவரட்னபுரத்தில் 199 குடும்பங்களையும், கூனித்தீவில் 97 குடும்பங்களையும் குடியேற்றி உள்ளனர். இவர்களுக்கு எவ்வித அடிப்படை வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. 2012ஆம் ஆண்டில் இருந்து இம்மக்களுக்கான நிவாரணமும் நிறுத்தப்பட்டனர்.

குடியேற்றப்பட்ட மக்கள் தமது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெறுவதில் (வைத்தியசாலை, வங்கி, பிரதேச செயலகம்,) அதிலும் பெண்கள் பாரிய பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் தமது தேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு

முதூர் பிரதேசத் திற்கு வரவேண்டியுள்ளது. போக்குவரத்து சரியான முறையில் அரசாங்கத்தினால் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதாவது முதூரில் இருந்து காலை 9.00 மணிக்கு புறப்படும் இ.போ.ச பேருந்து 11.00 மணியளவில் கூனித்தீவை சென்றடைந்து திரும்பவும் முதூருக்கு வந்து மீண்டும் முதூரில் இருந்து 1.00 மணிக்கு புறப்பட்டு 3.00 மணிக்கு சென்றடைகின்றது. இதற்காக மக்கள் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் போக்குவரத்திற்காக செலவிட வேண்டியுள்ளது. சில நேரங்களில் பேருந்துப் போக்குவரத்து இருப்பதில்லை. இதனால் மக்கள் பல அசௌகரியங்களுக்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றனர். அதுமட்டுமல்லாமல் 2006ஆம் ஆண்டிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் முதூரில் இருந்து சம்பூருக்குச் செல்வதற்கு அரை மணித்தியாலம் போதுமானதாக இருந்தமை குறிப் பிடித் தக்கது. தற்போது இலங்கை

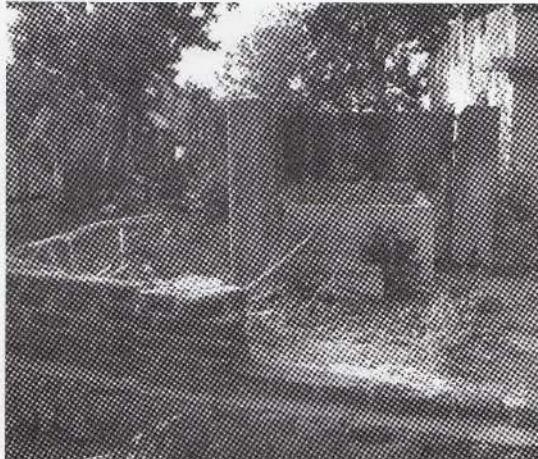

சம்பூரில் உயர்
பாதுகாப்பு
வலயமாக
மாற்றப்பட்டுள்ள
இடம்

யுத்தத்திற்கு பின்னராக
மக்கள்
குடியேற்றப்பட்ட
கூனித்தீவைப் பிரதேசம்

குண்டு வீச்சுக்களால் அழிக்கப்பட்ட
பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம்

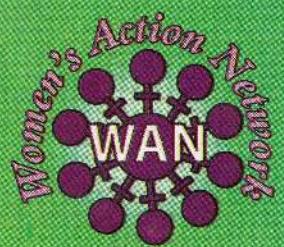
அரசாங்கத்தினால் உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக சம்பூர் மாற்றப்பட்டமையால் இராணுவத்தினர் அப்பகுதியினை கற்றி இராணுவ முகாம்களை அமைத்துத் தோட்டப் பயிற் செய்கையினையும் மேற்கொண்டு வருகின்றைய குறிப்பிட்டத்தக்கது.

அதுமட்டுமல்ல சம்பூர் மக்கள் வழிபட்டு வந்த மிகப் பழைய வாய்ந்த பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம் 2006ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட யந்தத்தினால் முறை முழுதாக இடித்து தற்றம்பட்டமாகியமையானது அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் மனதில் இன்னமும் ஆறாத்துயரமாக இருக்கின்றது. இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பத்திரகாளி அம்மன் சக்தி வாய்ந்த தெய்வம் எனவும் அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் கருதுகின்றனர். யத்த காலத்துக்கு முன்னர் கிழமை நாட்களிலும் அம்மனுக்குரிய விசேட தினங்களிலும் விசேட தீருவிழாக்களும் நடைபெற்று

வந்தது. ஆனால் சம்பூரினை இராணுவம் உயர் பாதுகாப்பு வலயம் என அறிவித்ததன் பிறகு தங்களின் பாதுகாப்புக் கருதி நலன்பரி நிலையங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு “நங்கள் உங்களுடைய பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயத்தை வழிபடலாம்” என அறிவித்தல் கொடுத்து இபோச பேருந்து மூலம் அழைத்துக் கொண்டு சென்று அவ்விடங்களைத் துப்புவு செய்து கொண்டனர்.

அதன் பின்னர் விசேட தினங்களான செவ்வாய் வெள்ளி கிழமைகளில் மக்கள் ஆலயம் சென்று வழிபடுவதற்கு அனுமதி இராணுவத் தினரால் வழங்கப்பட்டது. பின்னர் மக்கள் சம்பூருக்கு செல்லவதற்கு சேனைப்புர் நாவலடி சந்தியிலிருந்து சந்தோசபூர் பாதையினுடாக பத்தரகாளி ஆலயம் சென்று வழிபடுவதனைத் தற்போது அவதானிக்க முடிகின்றது. சம்பூர்ப் பகுதியினை இராணுவம் முற்றுமுதாக தங்களின் பூரண கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொண்டு இருப்பதனால் அங்கு மக்கள் மீண்டும் சென்று வாழ முடியாமல் அல்லப்படுவதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ரேணு
01.10.2013

Women's Action Network

8/3 - 202, W.A. Silva Mawathe,

Colombo 06, Sri Lanka

e-mail: tmwn2010@gmail.com

Digitized by Neelam Foundation,
neelamfoundation.org | sayavasanthi.org

